

Magazine on *Low External Input Sustainable Agriculture*

Compilation of selected translated articles into *Tamil*

 LEIS
INDIA

லீசா இந்தியா
தமிழ் சிறப்பிதழ்

லீசா இந்தியா தமிழ் சிறப்பிதழ்

This issue in Tamil is a translated version of LEISA India magazine. This includes selected articles from LEISA India, originally published in English.

Address : AME Foundation
No. 204, 100 Feet Ring Road,
3rd Phase, Banashankari 2nd Block, 3rd Stage,
Bangalore - 560 085, India
Tel: +91-080- 2669 9512, +91-080- 2669 9522
Fax: +91-080- 2669 9410
E-mail: amebang@giasbg01.vsnl.net.in

LEISA India

Chief Editor : K.V.S. Prasad
Managing Editor : T.M. Radha

Translated by

K. Suresh Kanna

Translation coordination

Arunkumar Shivaray

Administration

M. Shobha Maiya

Design and Layout

S Jayaraj, Chennai

Printing

L.S. Graphic Prints, Chennai

Cover photo

Goats provide livelihood for millions of small farmers

Photo: S Jayaraj

Different editions

- **Regional Editions**
Telugu, Hindi, Kannada and Oriya
- **Farming Matters**
The Global edition in English
- **LEISA Revista de Agroecologia**
The Latin American edition in Spanish
- **LEISA India**
The Indian edition in English
- **SALAM Majalah Pertanian Berkelanjutan**
The Indonesian edition in Indonesian
- **AGRIDAPE**
The West African edition in French
- **Agriculturas, Experiencias em Agroecologia**
The Brazilian edition in Portuguese
- **LEISA CHINA**
The Chinese edition
- **BAOBAB**
East Africa edition in English

The editors have taken every care to ensure that the contents of this magazine are as accurate as possible. The authors have ultimate responsibility, however, for the content of individual articles.

The editors encourage readers to photocopy and circulate magazine articles.

லீசா என்பது குறைந்த வெளியீடு பொருள் மற்றும் நிலைத்த வேளாண்மை என்பதன் சுருக்கமாகும். சுற்றுச்சூழலுக்கு உகந்த வழிகளில் உற்பத்தியையும், வருமானத்தையும் பெருக்க விரும்பும் உழவர்களுக்கு தொழிநுட்ப மற்றும் சமூக ரீதியிலான வாய்ப்புகளை உள்ளடக்கியதாகும். “லீசா” என்பது உள்ளூர் வள ஆதாரங்கள் மற்றும் இயற்கையின் போக்குகளை அளவுடன் பயன்படுத்தி தேவைப்படும் போது பாதுகாப்பான அளவு வெளியீடு பொருட்களை திறன்பட கையாள்வதாகும். லீசா என்பது ஆண் மற்றும் பெண் உழவர்களை அந்த சமூகத்தை சுயபலம் மிக்கவர்களாகவும் சக்தி மிக்கவர்களாகவும் மாற்றி அதன் மூலம் அவர்களது எதிர்காலத்தை தங்கள் சொந்த அறிவு, திறமை, மதிப்பீடு, கலாச்சாரம் மற்றும் அமைப்புகளை அமைக்க உதவுவதாகும். லீசா என்பது மாறிவரும் சூழல்கள் மற்றும் தேவைகளுக்கு ஏற்ப உழவர்கள் மற்றும் இதர பங்குதாரர்களின் திறமைகள் பங்கேற்பு அணுகுமுறைகள் மூலம் பலப்படுத்துவதாகும். லீசா என்பது பாரம்பரிய அறிவையும், அறிவியல் பூர்வமான அறிவையும் இணைத்து அதன்மூலம் கொள்கை உருவாக்கத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி எதிர்கால வளர்ச்சிக்கு சாதகமான சூழலை உருவாக்குவதாகும். லீசா என்பது ஒரு கருத்து ஒரு அணுகுமுறை மற்றும் விவேகமான செய்தி.

மிசேளரியர் என்பது வளர்ச்சி ஒத்துழைப்பிற்காக, ஜெர்மனி நாட்டில் உள்ள கத்தோலிக்க பாதிரியார்களால் 1958 ஆம் ஆண்டில் நிறுவனப்பட்ட ஓர் நிறுவனமாகும். மிசேளரியர், கடந்த 50 வருடங்களுக்கும் மேலாக ஆப்ரிக்கா, ஆசியா மற்றும் லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் ஏழ்மையை ஒழிப்பதற்காக போராட்டத்தில் தன்னை அர்பணித்து பணியாற்றி வருகிறது. மதம், நாகரீகம், பாலினம் என்ற எந்த வேறுபாடுமில்லாமல் மனித குலத்தின் தேவைக்கு தனது உதவியை அளித்து வருகிறது.

ஏழை மற்றும் பின்தங்கிய மக்கள், தாங்களாக துவக்கும் எந்த ஒரு முயற்சிக்கும் ஆதரவு கொடுக்க வேண்டும் என்பதை நம்புகிறது. உள்ளூர் கூட்டாளிகளுடன் குறிப்பாக, கிருத்துவ கோயில்களோடு தொடர்புடைய நிறுவனங்கள், அரசு சாரா நிறுவனங்கள், சமூக இயக்கங்கள், ஆராய்ச்சி நிறுவனங்கள் போன்றவற்றோடு இணைந்து பணியாற்றுவதை விரும்புகிறது. பயனாளிகளோடு இணைந்து, அதன் கூட்டாளிகள் உள்ளூர் வள மேம்பாட்டு முறைகளில் உதவியும், திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தியும் வருகின்றனர். இவ்வழியாகவே, மிசேளரியர் தனது கூட்டாளிகளுடன் இணைந்து, தொடர்ச்சியாக மாறிவரும் சவால்களை எதிர்கொள்கிறது.
(www.misereor.de; www.misereor.org)

ஏ.எம்.இ பவுண்டேஷன் குறைந்த வெளியீடு பொருள் மூலம் இயற்கை வள ஆதாரங்கள் மேலாண்மைக்காக பாரம்பரிய அறிவையும் புதிய கண்டுபிடிப்பு தொழில்நுட்பங்களையும் ஒன்றிணைத்து நிலைத்த வாழ்வாதாரப் பணிகளைபெருக்குவதில் ஈடுபட்டு வருகிறது. ஏ.எம்.இ. பவுண்டேஷன் வேளாண்மையில் மாற்றுக்களையும் அறிவையையும் பெருக்குவதிலும் பயிற்சிகள் அளிப்பதிலும் வளர்ச்சி பணிகளில் ஈடுபட்டு வரும் நிறுவனங்களோடு தொடர்புகளை ஏற்படுத்துவதிலும் அனுபவங்களை பகிர்ந்து கொள்வதற்கும், தக்காண பீடபூமி பகுதிகளில் சிறு, குறு உழவர்கள் மத்தியில் பணியாற்றி வருகிறது.

ஏ.எம்.இ நிறுவனம் ஆர்வமுள்ள விவசாய குழுக்களுடன் பல கிராமங்களில் மாற்று விவசாய முறைகளை பெருக்கவும் நடைமுறைப்படுத்தவும் பணி செய்து வருகிறது. இந்த பகுதிகள் இயற்கை வேளாண் முறைகளை கொண்டுவர முயற்சிக்கும் மற்றும் நடைமுறைப்படுத்தி கொண்டு வரும் தன்னார்வக் குழுக்கள் மற்றும் கூட்டமைப்புகளுக்கு கற்றுக்கொள்ளும் இடங்களாகவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. www.amefound.org

டிர்ஸ்ட் உறுப்பினர்கள்

முனைவர். ஆர். துவாரகிநாத், சேர்மன் திரு. எஸ். எல். பூரிநிவாஸ், பொருளாளர் முனைவர். வித்தல் ராஜன், உறுப்பினர் முனைவர். எம் மகாதேவப்பா, உறுப்பினர்

முனைவர். என். கே. ஷாங்கி, உறுப்பினர் முனைவர். என். ஜி. ஹெக்டே, உறுப்பினர் முனைவர். வி. வீரபத்தையா, உறுப்பினர் திரு. சிரஞ்சீவ் சிங் ஐ.ஏ.எஸ், உறுப்பினர் திரு. கே. வி. எஸ். பிரசாத், செயல் இயக்குநர்

4. **இந்த பெண்களுக்கு பணம் மரத்தில் (வேம்பு) காய்கிறது**
பி.ஏ. சாயா
7. **தென்னிந்தியாவில் கால்நடை வளர்க்கும் பெண்கள் வெளிநாட்டு கலப்பின ரகங்களைக் காட்டிலும் உள்ளூர் ரகங்களையே விரும்புகின்றனர்.**
ஐலிஸ் கொலர் – ரோலிப்சன் மற்றும் கார்த்திகேய சிவசேனாபதி
10. **சிறு உழவர்கள் மத்தியில் மனித முதலீட்டை அதிகரித்தல்: ஒரு கட்டமைப்பு அணுகுமுறை**
சி. ரவீந்தர் ரெட்டி, அசோக் எஸ். அலுவர், பெலும் வி.எஸ். ரெட்டி, பி.பார்த்தசாரதி ராவ், சி.எல்.எல். கௌடா, ஆர். ரெத்னாகர் மற்றும் ஈ.ஈ.ஐ.ஏ.என்.ஜி. ரெங்கா
14. **சுயஉதவிக்குழுக்கள் மற்றும் சுயஉதவிக்குழுக்களின் கூட்டமைப்புகளுக்கான சுய ஒழுங்குமுறைகள்**
எஸ். ராம லெட்சுமி
18. **வெள்ளத்தோடே வாழ்வது உள்ளூர் சமூகத்தின் எதிர்கொள்ளும் தகவமைப்பு உத்திகள்**
கியாக்

இந்த பெண்களுக்கு பணம் மரத்தில் (வேம்பு) காய்கிறது

பி.ஏ. சாயா

முன்பெல்லாம் தென் இந்தியா மாநிலமான கர்நாடகத்தின் ரெய்ச்சூர் மாவட்டத்தின் முட்டன கட்டி கிராம பெண்கள் வறட்சியிலும், ஏழ்மையிலும் துன்பப்பட்டு வந்தனர். அவர்களின் துன்பத்தை அவர்களே சபித்த வண்ணம் பிழைப்பிற்காக அருகாமையில் உள்ள மாநிலங்களுக்கு இடம் பெயர்ந்து செல்வதே வழக்கமாக இருந்தது. இப்போது, அவர்களே தங்களின் வாழ்வாதாரத்திற்காக சொந்தமாக ஒரு வியாபாரத்தை நடத்தி அதில் ஆயிரக்கணக்கில் பணம் சம்பாதித்து வருகின்றனர். இந்த பெண்கள் அங்கு கிடைக்கும் வேப்பங்கொட்டையை சேகரித்து, அதிலிருந்து வேப்பம்புண்ணாக்கு தயார் செய்து விற்று வருகின்றனர். இதில் வெற்றிகரமாக அவர்கள் செயல்பட்டு வருவதற்காக யு.என்.ஃபி தேசிய விருதையும் பெற்றுள்ளனர்.

4

அன்புக்குரிய வாசகர்களே

2009 ஆம் ஆண்டு லீசா இந்தியா தமிழ் மொழியாக்க இதழ் முதல் முயற்சியாக துவங்கப்பட்டதை பெரும்பாலானோர் அறிவீர்கள். இதற்கு வாசகர்களிடம் இருந்து மிகச் சிறப்பான வகையில் பாராட்டுகள் கிடைத்தது. கிடைத்த பாராட்டுகளினால் உற்சாகமடைந்த நாங்கள், எங்களிடம் இருந்த குறைந்த ஆதாரங்களைக் கொண்டு 2010 ஆம் ஆண்டிலும் தொடர்ந்து லீசா தமிழ் மொழியாக்க இதழ்களை வெளியிட்டோம். இது நடைபெறுவதற்கு பெரிதும் உதவிய குடும்பம் மற்றும் லீசா ஆர்வலர்களின் பேராதரவை நன்றியுடன் நினைத்துப் பார்க்கிறோம்.

2011-13 ஆம் ஆண்டில் இந்த முயற்சிக்கு பொருளாதார உதவியளிக்க ஜெர்மன் நாட்டைச் சேர்ந்த “மிசேளியர்” என்ற நிதி நிறுவனம் ஒப்புக்கொண்டுள்ளது என்பதை மிகவும் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். இந்த ஆதரவுடன் அடிமட்ட அளவில் உள்ள நிறைய மக்களையும், வாசகர்களையும், நிறுவனங்களையையும் சென்றடைய நாங்கள் விரும்புகிறோம். உயிர்ச்சூழல் வேளாண்மையில் ஆர்வமுடைய மக்கள் மற்றும் நிறுவனங்களைச் சென்றடைய, எங்களுக்கு மேலும் நீங்கள் உதவ வேண்டும். அவர்களுக்கும் இந்த லீசா இந்தியா தமிழ் இதழை அனுப்புவதில் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறோம். இத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள படிவத்தை பூர்த்தி செய்து எங்களுக்கு அனுப்ப வேண்டுகிறோம்.

மேலும் இதர இந்திய மொழிகளான ஹிந்தி, கன்னடம், தெலுங்கு மற்றும் ஒரியா போன்ற மொழிகளிலும் லீசா இந்தியா மொழியாக்க இதழ்களை நாங்கள் வெளியிட்டு வருகிறோம். தாங்கள் அதை பார்க்க விரும்பினால் www.leisaindia.org என்ற இணையதளத்தில் பார்க்கலாம்.

மிக முக்கியமாக இந்த மொழியாக்க இதழ் குறித்த தங்களின் மேலான கருத்துக்களை எதிர்பார்த்து காத்திருக்கிறோம். தங்களின் கருத்துக்களை, பார்வைகளை, ஆலோசனைகளை எங்களோடு தபால் மூலமாகவோ, மின்னஞ்சல் (leisaindia@yahoo.co.in) அல்லது இணையதளத்திலோ (www.leisaindia.org) பகிர்ந்து கொள்ளுமாறு வேண்டுகிறோம்.

ஆசிரியர்
லீசா இந்தியா குழு

வெள்ளத்தோடே வாழ்வது உள்ளூர் சமூகத்தின் எதிர்கொள்ளும் தகவமைப்பு உத்திகள்

கியாக்

18

வேளாண்மை மட்டுமல்லாது மக்களின் வாழ்க்கை மற்றும் வாழ்வாதாரங்களில் பெரும் விளைவை ஏற்படுத்தும் வெள்ளம் போன்ற அசாதாரணமான சூழ்நிலைகளை சமாளிக்க, உள்ளூர் மக்கள் எப்போதுமே அறிவுப்பூர்வமான வழிமுறைகளைக் கண்டுபிடித்து வைத்துள்ளனர். பல நூற்றாண்டுகளாகவே இந்த இயற்கை பேரிடர் தருணங்களில் தங்களை அதற்கேற்ப பழக்கி கொள்ளவும், அதனை சமாளித்து எதிர்கொள்வதற்கு ஏற்ற வழிமுறைகளை உருவாக்கி வெள்ளச் சூழ்நிலைகளில் எப்படி வாழ்வது என்பதை கற்றுணைந்துள்ளனர்.

இந்த பெண்களுக்கு பணம் மரத்தில் (வேம்பு) காய்கிறது

பி.ஏ. சாயா

முன்பெல்லாம் தென் இந்தியா மாநிலமான கர்நாடகத்தின் ரெய்ச்சூர் மாவட்டத்தின் முட்டன கட்டி கிராம பெண்கள் வறட்சியிலும், ஏழ்மையிலும் துன்பப்பட்டு வந்தனர். அவர்களின் துன்பத்தை அவர்களே சரித்த வண்ணம் பிழைப்பிற்காக அருகாமையில் உள்ள மாநிலங்களுக்கு இடம் பெயர்ந்து செல்வதே வழக்கமாக இருந்தது. இப்போது, அவர்களே தங்களின் வாழ்வாதாரத்திற்காக சொந்தமாக ஒரு வியாபாரத்தை நடத்தி அதில் ஆயிரக்கணக்கில் பணம் சம்பாதித்து வருகின்றனர். இந்த பெண்கள் அங்கு கிடைக்கும் வேப்பங்கொட்டையை சேகரித்து, அதிலிருந்து வேப்பம்புண்ணாக்கு தயார் செய்து விற்பனை செய்து வருகின்றனர். இதில் வெற்றிகரமாக அவர்கள் செயல்பட்டு வருவதற்காக டி.என்.ஓ.பி தேசிய விருதையும் பெற்றுள்ளனர்.

கர்நாடக மாநிலம், ரெய்ச்சூர் மாவட்டத்தில் உள்ள முட்டன கட்டி என்ற கிராமத்தில் பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் கோடை காலங்களில் வேளாண்மை பணி குறைந்த வருமானம் கிடைக்கும் சமயத்தில் வேப்பங்கொட்டைகளை சேகரித்து அவற்றை அவர்களின் கிராமத்திற்கு வரும் இடைத்தரகரிடம் விற்பனை செய்வார்கள். ஒரு வாரத்தில் ஒரு பெண் 100 கிலோ வேப்ப விதையை சேகரித்து அதன் மூலம் ரூ. 300 முதல் ரூ. 400 வரை (அமெரிக்க டாலர் 6 முதல் 8 வரை) சம்பாதிக்க முடியும். வேப்பங்கொட்டைகளை கர்நாடக மாநிலத்தில் இருந்து வட இந்தியாவில் உள்ள தொழிற்சாலைகளுக்கு பல டன்கள் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு வருவது என்பது அனைவருக்கும் தெரிந்த உண்மை. அவற்றை வேப்பண்ணையாக மாற்றி அதிக விலைக்கு அவர்கள் விற்பனை செய்கிறார்கள். விதைகளை சேகரிப்பவர்கள் மிக குறைந்த அளவே சம்பாதிக்க முடிந்த நிலையில் இடைத்தரகர் நிறைய லாபம் பெற்று வந்தனர். என்னை பிழிந்து எடுக்கப்பட்ட உடன் புண்ணாக்கிற்கு உரமாவோ, பூச்சிக்கொல்லி மருந்தாகவோ பயன்படுத்தப்பட முடியாத தரம் இல்லாத பச்சத்திலும் அவை விற்கப்பட்டுவிடும்.

நம்பிக்கையளிக்கும் உள்ளூர் முயற்சிகளை அடையாளம் கண்டது:

உழவர்கள் வேப்பம்புண்ணாக்கை மற்ற கம்போஸ்ட் உரங்களை பயன்படுத்துவது போலே பயன்படுத்தினர். அது புண்ணாக்கு என்று அழைக்கப்பட்டாலும், உண்மையில் அது துகள்களாக இருக்கும். (காண்க பெட்டி செய்தி) அதனால் அதனை உழவின் போதும், மற்ற எந்த நேரங்களிலும் மண்ணோடு கலந்து விட முடியும். பயிரில் சத்துக்கள் குறைபாடு ஏற்படும் நேரங்களில் உழவர்கள் வேப்பம்புண்ணாக்கை மண்ணில் இடுவர். பெரிய வியாபாரத்தை உள்ளூர் மக்கள் ஒரு இடைத்தரகரிடம் இழந்து வருவதை கவனித்த நிஜ ஜார்ஜ் என்ற சமூக சேவகர் வேப்பம்புண்ணாக்கை உள்ளூரிலே உற்பத்தி செய்து விற்பனை இந்த ஏழைப்பெண்கள் அதில் நல்ல வருமானம் பெற முடியும் என நினைத்தார். அவரின் இந்த நோக்கத்தை அடைய அவரும் அதே சிந்தனை கொண்ட நண்பர்களும் சேர்ந்து ஐக்கருட்ட மகிளா சங்கடன் (ஜே.எம்.எஸ்) என்ற விழிப்புணர்வு கொண்ட பெண்கள் நிறுவனம் என்ற பொருள்படக்கூடிய நிறுவனத்தை துவக்கினர். இந்த ஜே.எம்.எஸ் என்ற குடையின் கீழ் பல மகளிர் சுயஉதவிக்குழுக்கள் உருவாக்கப்பட்டன. ஒவ்வொரு குழுவும் மூலிகை மருந்துகள் தயாரித்தல், டெர்கொட்டா நகைகள் தயாரித்தல் என குறிப்பிட்ட வருமானம் பெருக்கும் சிந்தனையில் அதன் பணிகளை செய்து வந்தன. ஜே.எம்.எஸ் ஒரு கூட்டமைப்பு போல் செயல்பட்டு குழுக்களுக்கு தேவையான பயிற்சிகள்,

வெற்றிக்கான திறவுகோல் தெளிவாக தெரிகிறது: பெண்கள் ஆர்வமிக்கவர்களாகவும், கடின உழைப்பாளிகளாகவும், கண்டுபிடிப்பாளர்களாகவும் உள்ளனர்.

விளம்பரங்கள், கருத்தரங்குகள் மற்றும் சந்தை வாய்ப்புகளை இந்த குழு பெண்களுக்கு அளித்து வந்தது.

“முதலில் இந்த பெண்கள் மத்தியில் ஒற்றுமையை கொண்டுவர முயற்சித்தோம். அதன்மூலமே அவர்களை சுய உதவிக்குழுக்களாக உருவாக்கினோம். பிறகு வருமானம் பெருக்கக்கூடிய செயல்பாடுகளை பற்றி ஆராய்ந்தோம். எங்களின் முக்கிய நோக்கமே உள்ளூரில் கிடைக்கும் இயற்கை வளங்களை எப்படி சிறந்த முறையில் பயன்படுத்தி வருமானம் பெருக்குவது என்பதில் தான் இருந்தது. இறுதியில் நாங்கள் கண்டறிந்தது வேம்பு” என நினைவு கூர்கின்றார் நிஜ ஜார்ஜ்

இந்த வழியில் ஜான்சி ராணி மகிளா சங்கா என்ற சுய உதவிக்குழுவானது முட்டன கட்டி என்ற கிராமத்தில் பதினான்கு பெண்களை கொண்டு உருவாக்கப்பட்டது. அவர்கள் வேப்பம்புண்ணாக்கு உற்பத்தியில் ஈடுபடுவதென முடிவெடுத்தனர். ஆனால் அதனை எப்படி செய்வது என்பது யாருக்கும் தெரியாது. நிஜு பெண்களால் உள்ள இந்திய அறிவியல் கழகத்தை அணுகி வேப்பங்கொட்டையை உடைக்க ஏதாவது சிறிய அளவிலான இயந்திரங்கள் உள்ளனவா என கேட்டார். அதற்கு உண்டு என்ற பதிலும் கிடைத்தது. ஆனால் அந்த இயந்திரத்தின் விலை ரூ 5,00,000. ஆனால் இவ்வளவு பெரிய தொகை உடைய இயந்திரத்தை ஒரு நாளைக்கு ரூ 10-20 வரை மட்டுமே சம்பாதிக்கும் இந்த பெண்களால் எப்படி வாங்க முடியும்? பிறகு ஒரு யோசனையாக டிராக்டரை பயன்படுத்தி வேப்பங்கொட்டைகளை உடைக்கலாம் என்ற முடிவு செய்யப்பட்டது. ஏழு வருடங்களுக்கு முன் தொடங்கப்பட்ட இந்த வேலை இன்று வரை தொடர்ந்து செய்யப்பட்டு வருகிறது.

வேப்பம்புண்ணாக்கை உள்ளூர் அளவிலே சந்தைப்படுத்துவது:

பெண்கள் சுயஉதவிக்குழுவில் உள்ள பதினான்கு பெண்களும் வேம்பு விதையை சேகரிக்கும் பணியில் ஈடுபட்டனர். 2 பேரை உள்ளடக்கிய 7 குழுக்களாக பிரித்து சுற்றியுள்ள கிராமங்களுக்கு சென்று விதை சேகரிக்கும் பணியில் ஈடுபட்டனர். கோயில் அல்லது பள்ளி இடங்கள் இவர்கள் அனைவரும் சந்திப்பதற்கான இடமாக முடிவு செய்யப்பட்டது. ஒவ்வொரு கிராமத்தில் இருந்தும் பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் இந்த இடத்திற்கு வந்து தங்களின் விதைகளை விற்க ஆரம்பித்தனர். ஆனால் இந்த முறை எல்லா நேரங்களிலும் சரியானதாக இருக்கவில்லை. "நாங்கள் விதைகளை சேகரிக்க சென்றபோது சில இடைத்தரகர்கள் எங்கள் மீது கோபம் கொண்டனர். சிலர் எங்களை தாக்கினர். மேலும் அவர்கள் மற்ற கிராம மக்களிடம் ஒரு கிலோவிற்கு அதிகமாக 50 பைசா கொடுத்து எடுத்துக் கொள்வதாக ஆசை வார்த்தை காட்டினார். ஆனால் கிராம மக்கள் எங்களுக்கு நண்பர்களாகவும், உறவினர்களாகவும் இருந்ததால் அவர்கள் விரித்த வலையில் விழவில்லை. இந்த சூழ்நிலையில் வேம்பு விதைகளின் விலையை உயர்த்தி வாங்கினார். பிறகு அந்த இடைத்தரகர்கள் முழுவதும் அந்த வியாபாரத்தை விட்டுச் சென்றுவிட்டனர் என்கிறார்" அந்த குழுவின் உறுப்பினராக சின்னம்மா. விதைகள் அனைத்தும் சேகரிக்கப்பட்டவுடன் அதனை அவர்கள் பொத்தல் என்ற மற்றொரு கிராமத்திற்கு எடுத்துச் சென்றனர். அங்குள்ள குழு ஒன்று அந்த விதைகளை சேமித்து வைப்பதற்கு இடம் கொடுத்தனர்.

பல போராட்டங்களுக்கு மத்தியில் குழு உறுப்பினர்கள் முதல் வருட உற்பத்தியான ஏழு டன் வேப்பம்புண்ணாக்கை 1999 ஆம் வருடம் உற்பத்தி செய்தனர். ஆனால் அதை வாங்குபவர்கள் எங்கே உள்ளனர்? சிக்குரு என்ற பெயருடன் நிஜம் ஒரு விளம்பரத்திட்டத்தை தயாரித்தார். அதாவது ஒரு மூன்று சக்கர வண்டி மற்றும் பேனர் வைத்து கிராமங்களுக்கு அவற்றை கொண்டு சென்று விற்பனை செய்ய உதவினார். ஆனால் சில இரசாயன உரக்கம்பெனிகள் தங்களின் எதிர்ப்பையும் கோபத்தையும் வெளிப்படுத்தினர். ஏனெனில் அந்த பேனர்களில் இரசாயன உரங்களை பயன்படுத்த வேண்டாம். அவை உங்கள் நிலங்களை பாழாக்கும் என்று எழுதியிருந்தது. மண் வளம் அதிகமாக சிக்குரு வேப்பம்புண்ணாக்கை பயன்படுத்துங்கள் என்ற வாசகம் எழுதப்பட்டிருந்தது. சில நாட்கள் எந்த விற்பனையும் இல்லாமலே சென்றது. எனவே, உழவர்களின் சிந்தனையை மாற்ற வேறு சில வழிமுறைகளை பயன்படுத்த வேண்டும் என்று முடிவெடுத்தனர். 50 கிலோ வேப்பம்புண்ணாக்கை 100 உழவர்களுக்கு அளித்து அதனை பயன்படுத்திவிட்டு அறுவடைக்கு பிறகு அதற்குண்டான பணத்தை கொடுக்கும்படி கேட்டு கொண்டனர். இருப்பினும் உழவர்கள் இந்த விழிப்புணர்வு உண்டாக்கும் முறையை சரியாக புரிந்து கொள்ளவில்லை. அவர்கள் வேப்பம்புண்ணாக்கை பயன்படுத்திவிட்டு யாருமே அதற்கான பணத்தை திருப்பி செலுத்தாமல் நோக்கித்தனர்.

இந்த சமயத்தில் இயற்கை வேளாண்மை பற்றி அதிக அளவில் விளம்பரங்கள் செய்யப்பட்டன. அப்போது வேளாண்மை துறை அமைச்சராக இருந்த திரு ஹெச்.கே பாட்டீல் சில உழவர்களை சந்தித்து இந்த முயற்சிகளின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்தார். இது கர்நாடக மாநில

அரசாங்கம் நிலைத்த வேளாண்மையில் உழவர்களுக்கு ஆர்வம் ஊட்ட இயற்கை விவசாய கொள்கையை அமுல்படுத்த இட்டுச் சென்றது. இது இயற்கை இடுபொருட்களான உரங்கள் மற்றும் இயற்கை பூச்சிக் கொல்லிகளின் சந்தையை பெருக்கிறது. கர்நாடக மாநிலத்தில் உள்ள முன்னோடி இயற்கை விவசாய குழுவான சஹஜ சாம்ருத்ரா தனக்கு அதிக அளவில் இயற்கை பூச்சிக் கொல்லிகள் மற்றும் மண்புழு உரங்கள் வேண்டும் என்ற தேடலில் இருந்தது. நிஜம் ஜார்ஜ் அவர்களை தொடர்பு கொண்டு அவர்களுக்கு வேப்பம்புண்ணாக்கு எவ்வளவு தேவையோ அவ்வளவு தேவையையும் உற்பத்தி செய்து தருவதாக உறுதியளித்தார். ஆகவே, வேப்பம்புண்ணாக்கு பெங்களூருக்கு கொண்டுவரப்பட்டு அதன்பிறகு உழவர்களுக்கு பகிர்நதளிக்கப்பட்டது. "இது எனக்கு மிகவும் பயனுள்ளதாக உள்ளது. இதனை பயன்படுத்திய பிறகு எனது பயிர் எந்த நோயாலும், பூச்சியாலும் தாக்கப்படவில்லை" என்கிறார் மல்பரி மற்றும் திராட்சை பயிரிடும் பெங்களூர் அருகே உள்ள தேவனகள்ளி என்ற கிராம விவசாயியான திரு. சிவனாபூர் ரமேஷ். அந்த நேரம் தொடங்கி அவர்களின் பொருட்களை சந்தைப்படுத்துவதில் எந்த கவலையும் இல்லை. தற்போது வேப்பம்புண்ணாக்கு ஹுப்ளி, பெல்காம், கோவா மற்றும் மகாராஷ்டிரா போன்ற இடங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு வருகிறது. ஒவ்வொரு வருடமும் வியாபாரம்

பெட்டி செய்தி

வேப்பம்புண்ணாக்கை உற்பத்தி செய்வதும், உபயோகிப்பதும்:

வேப்ப விதைகள் சேகரிக்கப்பட்டவுடன் அவைகள் காய்ந்த தரையில் கொட்டப்படவேண்டும். விதைகள் நன்கு காய்ந்தவுடன் குப்பை மற்றும் தூசுகள் நீக்கப்பட்ட வேண்டும். பிறகு ஒரு டிராக்டரை அந்த காய்ந்த விதைகளின் மேல் அவைகள் நன்கு உடைபட்டு நசுங்கும் வரை ஓட்ட வேண்டும். பிறகு பெண்கள் அதனை எடுத்து வடிக்க வேண்டும். இதற்கு படத்தில் காட்டியுள்ளபடி உள்ளூரில் வடிவமைக்கப்பட்ட கம்பு வலையை பயன்படுத்த வேண்டும். கிட்டத்தட்ட 75 விழுக்காடு சலிக்கப்பட்ட பொருட்கள் பயன்பாட்டிற்கு போதுமானது. மீதமுள்ள விதைகளும், நசுக்கப்பட்ட பொருட்களும் இன்னும் உடைபடுமளவிற்கு மேலும் நசுக்கப்பட வேண்டும். இப்படியாக உடைக்கப்பட்ட சலிக்கப்பட்ட தூள் வேப்பம்புண்ணாக்காகும். பெண்கள் இதிலிருந்து எண்ணெய் பிழிந்து எடுக்காததால் இந்த புண்ணாக்கில் எண்ணெய் சத்து அப்படியே இருக்கும். இது மிகவும் முக்கியமானதாகும். இதில் உள்ள எண்ணெயில் துரிதமாக செயல்படக்கூடிய பொருட்கள் இருக்கும். வேப்ப எண்ணெய் உள்ள பொருட்கள் வேளாண்மையில் பயன்படுத்தப்படும் போது அவையே பூச்சிக் கொல்லியாகவும், பூச்சி விரட்டியாகவும் இருப்பதோடு நிலத்திற்கு சத்துக்களை அளிக்கிறது. தொழிற்சாலைகளில் இருந்து கிடைக்கும் வேப்பம்புண்ணாக்குகளில் எண்ணெய் முற்றிலுமாக பிழிந்து எடுக்கப்பட்டுவிட்டு எஞ்சியவையே வேப்பம்புண்ணாக்காக விற்கப்படுகிறது. விவசாயிகள் இதில் எந்த பயனும் இல்லை என்றும், தொழிற்சாலைகளில் இருந்து பெறப்படும் வேப்பம்புண்ணாக்கு தரமற்றது எனவும் தெரிவிக்கின்றனர்.

வளர்ந்து கொண்டே உள்ளது. கடந்த வருடம் மட்டும் ஜான்சி குழுவின் மொத்த வியாபாரம் ரூபாய் 4,00,000 வரை பெருகியது. இந்த வருடம் அவர்களால் 100 டன் வேப்பம் புண்ணாக்கை உற்பத்தி செய்து அதன் மூலம் ரூ 5,00,000 வரை வியாபாரம் வளர்ந்துள்ளது.

தாக்கங்களும், நிலைத்த தன்மையும்:

இந்த திட்டம் சிறிய அளவில் ஆரம்பிக்கப்பட்டாலும், அதன் தாக்கங்கள் தெளிவாக தெரிய வந்தன. முன்பெல்லாம் வேலைக்காக கிராமத்தை விட்டு இடம் பெயர்ந்த பெண்கள் தற்போது அந்த கிராமத்திலே இருக்கும் நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது. அவர்கள் விதைகளை சேகரிப்பது முதற்கொண்டு அவற்றை ஏற்றுமதி செய்வது வரை பல வேலைகளை செய்து வருகின்றனர். குறைந்த அளவே கல்வியறிவு உடைய மாரியம்மா என்ற குழுவின் உறுப்பினர் வரவு மற்றும் செலவு சம்பந்தமான அனைத்து பதிவேடுகளையும் பராமரித்து வருகிறார். அதற்கும் மேலாக, வேப்பம்புண்ணாக்கு விற்றது போக அதில் கிடைத்த லாபத்தை கணக்கிட்டு மற்ற உறுப்பினர்களுக்கு பகிர்ந்தளிக்கும் வேலையும் செய்து வருகிறார். “முன்பெல்லாம் நாங்கள் உணவுக்காக பெரிய நகரங்களுக்கு செல்ல வேண்டியிருந்தது. இப்போது எங்களது பிரச்சனைகள் எல்லாம் மறைந்து போய்விட்டன. இங்கேயே நாங்கள் பணமும் சம்பாதிக்க முடிகிறது. மேலும் எங்கள் எதிகாலத்திற்கு சேமித்தும் வைக்க முடிகிறது” என்ற பெருமையுடன் சொல்கிறார் குழுவின் உறுப்பினரான சுசிலாமா என்பவர். ஆரம்ப கட்டங்களில் கிராமத்தில் உள்ள சிலர் இந்த பெண்களின் புதிய தொழிலைப் பார்த்து கிண்டலடித்துள்ளனர். “எனது கணவர் முதலில் ஏன் இந்த வேலையை நீங்கள் செய்கின்றீர்கள் என ஆட்சேபம் தெரிவித்தார். ஆனால் குடும்பச் செலவிற்கு அவர் கொடுக்க வேண்டிய பணச்சமை குறைந்தவுடன் பிறகு என்னை மதிக்கத் தொடங்கினார். இப்போது எனது வழியில் நான் தொடர்ந்து செல்ல என்னை அவர் ஊக்கப்படுத்துகிறார்” என்று பெருமையுடன் சொல்கிறார் குழுவின் மற்றொரு உறுப்பினரான ஹெலிஜெம்மா என்பவர்.

ஐக்கிய நாடுகளின் வளர்ச்சி திட்டம் (யு.என்.டி.பி) கிராமப்புற பெண்கள் தொழில் விற்பன்னர்களாக வளர்ப்பதை பெரிதும் ஊக்குவிக்கிறது. ஒவ்வொரு வருடமும் அது “மாற்றத்திற்கான கூட்டாளிகள்” என்ற பெயரில் சிறு தொழில் முனைவோருக்கு தேசிய விருதை வழங்கி அவர்களை அங்கீகாரப்படுத்துகிறது. 2006 ஆம் ஆண்டில் ஜான்சி குழுவின் தலைவரான சின்னம்மா இந்த விருதுக்காக முன்மொழியப்பட்டு அவருடன் போட்டியில் இருந்த 690 மற்ற தொழில் விற்பன்னர்களை தோற்கடித்து வெற்றி பெற்றார். இந்திய மத்திய அரசின் வர்த்தக துறை அமைச்சராக அப்போது இருந்த திரு. கமல்நாத் அவர்களிடம் ரூ. 2,00,000 மதிப்புள்ள விருதைப் பெற்றார்.

இந்த பகுதியில் அனைத்து உழவர்களும் இயற்கையாகவே, குறிப்பாக தங்கள் நிலங்களின் வரப்புகளில் வேப்ப மரத்தை வளர்ப்பது வழக்கம். ஆகவே இந்த முயற்சி மேலும் வளர்வதற்கு நிறைய வாய்ப்புகள் உள்ளது. வேம்பு வறட்சியை தாங்கி வளரக்கூடிய ஒரு மரம். பூச்சி மற்றும் நோய்களும் அதனை தாக்குவதில்லை. மேலும் தண்ணீர், உரம் மற்றும் பூச்சிக் கொல்லி போன்ற எந்த இடுபொருட்களும் அதற்கு தேவைப்படுவதில்லை. வேப்ப மரம் உள்ள எந்த ஒரு விவசாயியும் வறட்சி மிகுந்த வருடங்களில் கூட

வருமானத்தை ஈட்ட முடியும். முன்பெல்லாம் விவசாயிகள் வேப்ப மரத்தின் முக்கியத்துவம் குறித்து அதிகம் அறிந்திருக்கவில்லை. அதன் காரணமாக அவர்களால் அதிலிருந்து எந்த வருமானமும் பெற இயலவில்லை. ஆனால் தற்போது இங்கு நிலைமை மாறியுள்ளது. விவசாயிகள் தங்களின் வேப்ப விதைகளை கம்பெனிகள் அல்லது அவர்களின் இடைத்தரகர்களுக்கு விற்பதற்கு பதிலாக பெண்கள் குழுக்களிடமே விற்ப்புவிடுகின்றனர். விவசாயிகள் இந்த கிராம பெண்களுக்கு உதவ விரும்புகின்ற அதே சமயத்தில் வருமானமும் பெறுகின்றனர்.

வெற்றிகளை மேலும் வளர்த்தெடுத்தல்

இப்பெண்களின் வெற்றிக்கு பங்களித்த சில காரணிகளை கண்டுபிடிக்க முடிந்தது. அவர்கள் தங்கள் வருமானத்தில் வாழ வேண்டும் என்பதிலும், கடின உழைப்பின் மீதும், புதிய கண்டுபிடிப்புகளை கொண்டு வருவதிலும் தொடர்ந்து ஆர்வம் காட்டினர். அதற்கு அவர்கள் ஒரு வலிமையான, ஒற்றுமையுடைய குழுவையும் உருவாக்கி உள்ளனர் மக்கள் மற்றும் நிறுவனங்களின் ஆதரவுகளையும் பெற்றிருந்தனர். அவர்கள் தங்களின் குறைந்த கல்வியறிவை விட்டுவிடாமல் அதனை உறுதியான பற்றிக் கொண்டும், புதியவைகளை கற்றுக்கொள்வதில் தொடர்ந்து ஆர்வம் காட்டினர். சரியான சமயத்தில் இயற்கை வேளாண்மைக்கு ஆதரவளிப்பது என்ற கர்நாடக மாநில அரசின் முடிவு பொருட்கள் தயார் நிலையில் இருந்த சமயத்தில் வந்திருந்ததாலும், அவர்களின் பொருட்களுக்கான தேவை குறைவாக இருந்தது.

இந்த ஜான்சி குழுவானது இன்னும் அதன் 14 பெண் உறுப்பினர்களை மட்டுமே கொண்டுள்ளது. தற்போது அதனை மேலும் கூட்ட திட்டங்கள் உள்ளன. வேப்ப விதைகளை சேகரித்து, சேமித்து பின் வேப்பம்புண்ணாக்காக உற்பத்தி செய்வதற்கு போதுமான இடத்தை பெறுவதும் அவர்களின் பிரதான முன்னுரிமைப் பணியாக இருக்கிறது. “விதைகளை உடைத்து நகக்கி பிழிய அவர்களுக்கு இயந்திரங்கள் தேவைப்படுகிறது. வேப்பெண்ணையை பிழிந்தெடுத்து அதனை பாக்கிங் செய்ய ஒரு யூனிட்டை அமைப்பது என்பது அவர்களின் எதிர்கால திட்டத்தில் உள்ளது” என விளக்குகிறார் நிஜு ஜார்ஜ். பல வருடங்களுக்கு முன்னால் வைக்கப்பட்ட வேப்ப மரங்கள் தற்போது இந்த பெண்களின் நிதி நிலைத்தன்மைக்கு உதவுகிறது. ஒரு குடும்பத்தின் வாழ்வாதாரம் பெருமளவில் இந்த பெண்களை நம்பியுள்ளது. இந்த வெற்றியின் பின்னணியில் அடக்கமாக உள்ளது பல கிராமங்களுக்கு உயிரளித்துவரும் வேப்ப மரம் என்ற இயற்கை வள ஆதாரம்.

மூலம்: லீசா இந்தியா ஜூன் 2009, வால்யூம் 11 இதழ் 2.

பி.ஏ. சாயா

தன்னார்வத்தொண்டர், சஹஜ சாம்ருத்ரா கர்நாடக இயற்கை விவசாயிகளின் சங்கம், குடலக் ஹோட்டல் பின்புறம், பாப்பு அட்வகேட்ஸ் அருகில், எஸ்.பி. கோயில் ரோடு, குல்பர்கா - 585 103, கர்நாடகா, இந்தியா மின்னஞ்சல்: chayaapk@gmail.com

தென்னிந்தியாவில் கால்நடை வளர்க்கும் பெண்கள் வெளிநாட்டு கலப்பின ரகங்களைக் காட்டிலும் உள்ளூர் ரகங்களையே விரும்புகின்றனர்.

ஐலிஸ் கொலர் – ரோலிப்சன் மற்றும் கார்த்திகேய சிவசேனாபதி

தென்னிந்தியாவில் உள்ள பெரும்பாலான பெண்களுக்கு உள்ளூர் ரக கால்நடைகளை வளர்ப்பது அதிக சிரமமில்லாததாகவும், கூடுதல் வேலையாகவும், பகுதி நேர வேலையாகவும் மற்ற வருமானம் தரும் செயல்பாடுகளோடு செய்யக்கூடியதாக இருக்கிறது. உள்ளூர் கால்நடை ரகங்கள், கொட்டகை, தீவனம் மற்றும் இதர விஷயங்களில் சிறந்து விளங்குகிறது என்பதை கோடிட்டு காட்டியுள்ளனர்.

உலகெங்கும் மதிப்பிடப்பட்டுள்ள 600 மில்லியன் கால்நடை வளர்ப்போரில் 400 மில்லியன் அல்லது மூன்றில் இரண்டு பங்கு கால்நடை வளர்ப்போர் பெண்களே ஆகும் (தோர்டன் மற்றும் கூட்டாளிகள், 2002). ஆகவே ஐ பார்டு மற்றும் ஹபீர் போன்ற பல அமைப்புகள் மேற்கொண்ட ஆய்வுகளில் கால்நடை வளர்ப்பில் பாலின கண்ணோட்டம் இருப்பது ஆர்ச்சரியம் ஏதும் இல்லை. வித்தியாசமாக பெண்கள், கால்நடைகள் மற்றும் ஏழ்மை ஒழிப்பு குறித்து உள்ள பெரும்பான்மையான அறிக்கைகளில் அவர்கள் எந்த வகையான ரகங்களை சேர்ந்த ஆடுகள், மாடுகள் மற்றும் இதர கால்நடைகளை பெற்றிருந்தனர் என்பது குறிப்பிடப்படவில்லை. அநேக இடங்களில் அதிக வெளிப்பாடுகளை கொடுக்கக்கூடிய “உயர்ரக” (அதாவது கலப்பினங்கள்) ரகங்களே முக்கியத்துவப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இருப்பினும் இந்தியாவில் தென் மாநிலங்களான தமிழ்நாடு மற்றும் கேரளாவில் பெண்கள் உள்ளூர் ரக கால்நடைகள் வளர்ப்போரின் வெற்றிக் கதைகள் நிறைய உள்ளது.

மேச்சேரி ஆடு வளர்ப்பு:

தமிழ்நாட்டின் திருப்பூர் மாவட்டத்தில் உள்ள வீரசோளபுரம் என்ற கிராமத்தில் உள்ள விதவைப் பெண்ணான பழனியம்மாளுக்கு (60) அவரிடம் உள்ள 13 மேச்சேரி ஆட்டு மந்தைகளே வருமானத்திற்கான ஒரே ஆதாரம். அதிக முடிகளை கொண்ட மேச்சேரி ஆடு அதன் உயர்தர தோலுக்கு மிகவும் புகழ்பெற்றது. கோரங்காடு எனப்படும் உயிர்வேலி அமைக்கப்பட்ட உள்ளூர் மேய்ச்சல் முறை வளர்ப்பிற்கு மிகவும் பொருத்தமான ஒன்றாகும். மிக முக்கியமாக காட்டு புற்கள் வெல்வேல் மேய்ச்சல் புல் மற்றும் கொழுக்கட்டை புல் போன்ற ஒரு வகை செடியினம் உள்ளது. மேச்சேரி ஒரு வருடத்திற்கு 1.5 குட்டிகள் அல்லது 8 மாதத்திற்கு ஒரு குட்டிகளை கொடுக்கிறது. (மேச்சேரி சராசரியாக 2 வருடங்களில் 3 குட்டிகளை கொடுக்கிறது.

10 வருடங்களுக்கு முன் அரசின் உதவித்திட்டத்தோடு ரூ 1500 க்கு அதாவது 50 விழுக்காடு கடன் 50 விழுக்காடு மானிய உதவியோடு அவருக்கு கிடைத்த 10 பெண் ஆடுகள் மற்றும் 1 ஆண் ஆடுகளோடு இந்த ஆடு உற்பத்தியை துவக்கினார். தனது ஆட்டு மந்தைகளின் தீவனத் தேவைக்காக கவுண்டர் இன பெண்ணிடம் 7 ஏக்கர் கோரங்காடு மேய்ச்சல் நிலத்தை ரூ 5000 வருட குத்தகைக்கு எடுத்தார். இதன் மூலம் அவருக்கு குட்டிகளை விற்றதன்

விச்சூர் கால்நடைகள் குறைந்த இடுபொருள் வேளாண்மைக்கு பொருத்தமானவை.

வாயிலாக ஆண்டு இலாபமாக ரூ 5000 கிடைத்தது. ஆட்டுக்கழிவு உரங்களை விற்றதன் மூலம் மேலும் ரூ. 1200 கூடுதல் வருமானம் கிடைத்தது. இதில் கிடைத்த வருவாயின் காரணமாக அவருக்கு இருந்த கடனை 7 ஆண்டுகளில் அடைக்க முடிந்தது.

பழனியம்மாளின் உழைப்பு மிகக் கடுமையானது. தனது மேய்ச்சல் நிலத்திற்கு தண்ணீர் பாய்ச்ச ஒவ்வொரு நாளும் 3 கிலோ மீட்டர் தொலைவு நடந்து சென்று அங்குள்ள அடிப்பில் இருந்து நீரை எடுத்து வர வேண்டும். தற்போது நிலவும் கடுமையான வறட்சி காரணமாக அவர் கூடுதலாக கம்பு தட்டை வாங்கி அவரது ஆடுகளைப் பராமரிக்கிறார். ஆனால் கால்நடைகளுக்கு தேவையான இலவச மருத்துவ உதவிகள் கிடைப்பதால் குடற்புழு நீக்கம் போன்றவற்றை அவ்வப்போது தொடர்ச்சியாக செய்து பராமரித்துக் கொள்கிறார். பழனியம்மாள் தனது நிலைமையை குறித்தோ, எதிர்காலத்தை குறித்தோ எந்த கவலையும் கொள்வதில்லை. அவர் தனது திருமணமான இரண்டு மகர்களுக்கும், அவரது பேரக் குழந்தைகளுக்கும் அவர்கள் வரும் போது அன்பளிப்புகள் வாங்கி கொடுக்க முடிவதை பெருமையாக கருதுகிறார். இன்னும் சொல்லப்போனால் அவர் தனது ஆடுகளை விற்று கிடைக்கும் பணத்தை வைத்து ஒரு பெண்ணுக்கு பொருளாதார வகையிலும் உதவி வருகிறார். இதற்கிடையில் அவரது ஆட்டு மந்தையானது 40 குட்டிகளுடன் விரிவடைந்ததால் பெருமளவில் ஆட்டை விற்று அவரது ஒரு பெண்ணிற்கு பணம் கொடுத்து உதவ முடிந்தது. பழனியம்மாளுக்கு மனிதர்களிடம் பணத்தை கொடுத்து விட்டு அதில் வரும் வட்டியில் வாழ்க்கையை நடத்த திட்டமிட்டுள்ளார்.

காங்கேயம் பொலி காளைகளை வளர்ப்பது:

காங்கேயம் பொலி காளைகள் மேற்கு தமிழ்நாட்டில் மிகவும் புகழ்வாய்ந்த ஒரு நாட்டு இனமாகும். இது கோரங்காடு மேய்ச்சல் நிலத்திற்கு ஒரு முக்கியமான அம்சமாக விளங்குகிறது. முன்பு இந்த வலிமையான இனங்கள் நீர் இறைக்கவும், நிலத்தை உழுவதற்கும், அறுவடை செய்யப்பட்ட

பொருட்களை எடுத்துச் செல்வதற்கும், பொதுவாக கிராமப்புற போக்குவரத்திற்கு மிகவும் இன்றியமையாததாகவும் விளங்கியது. மின்சார உதவியோடும், டீசல் உதவியோடும் பம்புசெட் கிடைக்க பெற்றதன் விளைவாகவும், நீர்ப்பாசனத்திற்கும் பெருக்கம் மிகுதியாகி, சொத்துக்களின் மதிப்புகள் உயர்ந்ததன் விளைவாகவும் இந்த இனங்களின் எண்ணிக்கை வெகுவாக குறைந்தது. இருந்தபோதிலும் மூலனூர் கிராமத்தில் உள்ள சுந்தரம் ராமசுவாமியும், அவரது மனைவி சௌந்தராவும் காங்கேயம் பொலி காளைகளை இனக்கலப்பு செய்வதில் நிபுணத்துவம் பெற்றவர்களாகி உள்ளனர். அவர்களின் நான்கு காளைகளை ஒரு நாளைக்கு ஆறு பசுக்களுடன் இனச்சேர்க்கை செய்வதால் அவர்களுக்கு அந்த சேவைக்கான கட்டணமாக நாளொன்றுக்கு ரூ 150 கிடைக்கிறது. இதில் ஆச்சரியப்படும் விதமாக அவருக்கு வரும் பசுக்களில் பெரும்பான்மையானவை செயற்கை வழி கருவூட்டல் மூலம் கருத்தரிப்பு நடைபெறாமல் போன ஹோல்ஸ்டெயின் - ப்ரீஷன் இன பசுக்களே. சௌந்தரா, பொலி காளைகளை எப்படி பராமரிப்பது என்ற அறிவைப் பெற்றிருப்பதோடு, அவற்றை பழக்குவதிலும், அவற்றிற்கு தண்ணீர் வைப்பது, காளைகளை வைத்து இனச்சேர்க்கை செய்யும் சேவை குறித்த பதிவேடுகளை பராமரிப்பதையும் செய்து வருகிறார். அவரது கணவரின் கூற்றுப்படி, இந்த படத்தில் காணப்படும் காளையானது இந்த பெண்ணுக்கு மட்டுமே கட்டுப்படும். இந்த கணவன் - மனைவி ஜோடிக்கும், காளைக்கும் ஒரு உணர்வுப்பூர்வமான பந்தம் உள்ளது. அதன் வயதுடைய மற்ற காளைகள் ஒய்வெடுத்த பின்னும் அந்த காளை கத்தும்போது இந்த மனிதர் கண்ணீர் வடிக்கிறார். அதற்கு இயற்கை மரணம் ஏற்பட வேண்டும் எனவும், அதன்பின் அதற்கு முறையான வகையில் அடக்கம் செய்ய வேண்டும் எனவும் அவர்கள் விரும்புகின்றனர்.

பீனுவும் அதன் வெள்ளாள்களும்:

மலபாரி ஆடுகளே முதன் முதலில் கேரளாவில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட கலப்பினங்களாகும். அது வெப்பமும், ஈரப்பதமுமான மலபாரி கடற்கரை பகுதிகளில் வளருவதற்கு ஏற்ப இனங்களாக இருப்பதால் அந்த பெயரை பெற்றுள்ளன. இது ஒரு கறுகறுப்பான மற்றும் செழிப்பான இனமாதலால் நிறைய பால் மற்றும் இறைச்சியை கொடுக்க வல்லது. அறிவியல் ஆய்வுகள் இந்த இனம் போயர் கால்நடைகள் மற்றும் கலப்பினங்களை காட்டிலும் சிறப்பான என காட்டியுள்ள போதிலும், அரசு கலப்பினங்களையே தொடர்ந்து உருவாக்கி வருகிறது. சூகாட்டையத்தில் உள்ள அதிராமபுழா என்ற பகுதியைச் சேர்ந்த பீனூ என்னும் ஏழைத்தாய் இந்த மலபாரி ஆட்டின் மூலமே பயனடைந்து வருகிறார். இவர் ஒரு ஜோடி மலபாரி ஆடுகளை மட்டுமே பராமரிக்கிறார். ஆனால் இது மூன்று மாதங்களுக்கு முன் வலிமையான மற்றும் ஆரோக்கியமான 3 குட்டிகளை ஈன்றது. இவைகள் இன்னும் 1 மாதத்தில் விற்பனைக்கு தயாராகி விடும். இவைகளுக்கு இருக்கும் அதிகப்படியான இறைச்சி தேவையின் காரணமாக முதிர்ந்த பெண் ஆடுகள் ரூ. 1500ம், அதே சமயத்தில் ஆண் ஆடுகள் ரூ 2500ம் பெற்றுத் தருகின்றன. பீனூ சாலையோரங்களில் இலவசமாக கிடைக்கும் தீவனங்களை சேகரித்து கொடுப்பதன் மூலம் தாய் ஆடும், குட்டிகளும் வளர்ந்துவிடுகின்றன. அவைகளுக்கு அமைக்கப்படும் கொட்டகைகள் கூட வேண்டாம் என்று தூக்கி எறியப்பட்ட பொருட்களை வைத்து எந்த விதமான பொருளாதார முதலீடுகள் இன்றி அமைக்கப்பட்டன. பீனூ, இதில் கிடைக்கும்

காங்கேயம் பொலி காளைகள் இனப்பெருக்கத்திற்கு பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

வருமானத்தை வைத்து தனது பிள்ளைகளுக்கு தங்கம் போன்ற சொத்துக்களை உருவாக்கிக் கொள்ளவும், தனது வீட்டை செப்பனிடவும் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்.

பீனுவை பொருத்தமட்டில் அவரது அன்றாட செலவுகளுக்கு அவர் கூலி வேலைக்கு செல்வதில் கிடைக்கிறது. மலபாரி ஆடு வளர்ப்பு என்பது ஒரு குடியானவனுக்கு அவனது சொத்துக்களை கூட்டுவதற்கும், எந்த சிக்கலும் இல்லாமல் வருமானத்தை பெருக்குவதற்கும் உதவுகிறது.

ஷெர்லியும், அன்கமாலி பன்றி வளர்ப்பும்:

கேரள அரசாங்கம் வெளிநாட்டு வெள்ளை பன்றிகளை உற்பத்தி செய்வதில் அதிக ஈடுபாடு காட்டினாலும், உள்ளூரில் உள்ள கருப்பு நிற அன்கமாலி பன்றி இனங்களே வளம் குன்றிய விவசாயிகளின் வருமானத்தை பெருக்குவதற்கு பொருத்தமாக உள்ளது. இதன் சிறப்பம்சமே, இவைகள் சிறிய அளவில் இருப்பதும் (வெட்டுவதற்காக எடை 20 கிலோ மட்டுமே), உள்ளூரில் கிடைக்கும் தீவனத்தில் அது உண்டு வாழ்வதும், வெப்பத்தை தாங்கி வளரக்கூடியதும் மற்றும் அதனுடைய இனப்பெருக்கம் சிக்கல் இல்லாததுமாய் இருப்பதுதான்.

ஷெர்லி இரண்டு மகர்களுடன் கேரள மாநிலம் கோட்டையம் மாவட்டத்தில் உள்ள ஒளந்துருதுவில் வசித்து வருகிறார். அவர் அன்கமாலி இனத்தை சார்ந்த ஒரு ஆண் பன்றியும், இரண்டு பெண் பன்றிகளையும் சமையலறையில் கிடைக்கும் காய்கறி கழிவுகள், இலை தழைகள் மற்றும் களைச் செடிகளை கொடுத்து பராமரித்து வருகிறார். சமீபத்தில், அவர் 45 நாட்கள் வயதுடைய 27 பன்றிக் குட்டிகள், ஒவ்வொன்றையும் ரூ. 1000 த்திற்கும் விற்பார். அவர் மேலும் சில ஆடுகளையும் வளர்த்து வருகிறார். மேலும் சில விச்சூர் பசுக்களையும் இணைக்க எண்ணியுள்ளார்.

விச்சூர் பசுவானது, கேரள மாநிலத்தின் தெற்கு கடற்கரை பகுதிகளை பூர்வீகமாக கொண்ட 90 செ.மீ உயரமே இருக்கக்கூடிய இனமாகும். இங்கு கலப்பின பசுக்களை அளவுக்கு அதிகமான முக்கியத்துவம் கொடுத்ததன் காரணமாக, அவைகள் அழிவின் விழிப்பிற்கு சென்றுவிட்டன. ஆனால் பேராசிரியர். சோசம்மா ஐப் மற்றும் அவரது மாணவர்களின் (பின்னாளில் விச்சூர் இன பாதுகாப்பு அறக்கட்டளையாக மாற்றப்பட்டது) முயற்சியினால் எஞ்சிய

கலப்பில்லாத சில பசுக்கள் சேகரிக்கப்பட்டு தற்போது அவைகளின் எண்ணிக்கையை 1500 என்ற அளவிற்கு மீட்டெடுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த சிறிய பசுவானது மக்களால் செலவில்லா வேளாண்மை அல்லது குறைந்த இடுபொருள்கள் பயன்படுத்தப்படும் வேளாண்மைக்கு மிகவும் பொருத்தமானது என்பது நிரூபிக்கப்பட்டு அனைவராலும் பெரிதும் கவரப்படுகிறது. ஏனெனில் இது சிறிய இடத்தில் கிடைக்கும் தாவர கழிவுகளைக் கொண்டே வளர்க்க முடியும். மேலும் இந்த சிறிய விலங்கானது ஒரு தோழனாகவும், சிறிய குழந்தைகள் உடைய வீடுகளுக்கு பால் கொடுக்கக்கூடிய வகையில் சிறந்து விளங்குகிறது. இப்போது இந்த விலங்கை கோட்டயம் மாவட்டத்தின் விச்சூர் கிராமத்திற்கு அருகே உள்ள மூழிகுலங்கரா என்ற இடத்தில் உள்ள விச்சூர் பண்ணையில் இதனை வாங்க விரும்பமுடையவர்களின் நீண்ட பட்டியல் உள்ளது.

முடிவுரை:

பொதுவாக வளர்க்கப்படும் உயர்ந்த இனங்களைக் காட்டிலும், உள்ளூர் இனங்கள் நிறைய சாதகமான அம்சங்களை கொண்டுள்ளது. அவைகளில் நோய் எதிர்ப்புத்தன்மையும், உற்பத்தி திறன் மிகுந்த தன்மையும் அடங்கும். இந்த விலங்குகளுக்கு குறைந்த முதலீடு தேவைப்படுகிறது. அப்படி இருந்தாலும் அவை கொட்டகைக்கும், தீவனங்களை வாங்குவதற்காக மட்டுமே தேவைப்படுகிறது. உண்மையில் அதற்கு தேவையான அனைத்து உணவுப் பொருட்களும், இடுபொருட்களும் இலவசமாகவே கிடைக்கிறது. இதன் காரணமாகவே, பெரும்பாலான பெண்கள் உள்ளூர் ரகங்களை வளர்க்கிறார்கள், ஏனெனில் அவை தொல்லைகள் இல்லாத, கூடுதல் வருவாய் கொடுக்கக்கூடிய அதே நேரத்தில் மற்ற வருமானம் தரும் செயல்பாடுகளோடு இணைத்தும் செய்ய முடிவதால், அது நல்ல பொருளாதார பலனையும் அளிக்கிறது.

ஒப்பீடுகளின் அடிப்படையில் பார்க்கும் போது உயர் கலப்பின கால்நடைகள் அதிக வெளிப்பாடுகளை கொடுப்பதாக இருந்தாலும், அவைகளை பருவநிலை மாற்றங்களினால் ஏற்படும் விளைவுகளில் இருந்து பாதுகாக்க தங்குமிடங்களும், தொடர்ச்சியான நோய்களுக்கான சிகிக்கைகளை அளிக்க வேண்டியதும், அடர் தீவனங்களை வெளியில் இருந்து வாங்கி கொடுக்க வேண்டியும் உள்ளது. நாள்கள் செல்லச்செல்ல அவைகளுக்கு அடிக்கடி உடல்நல பாதிப்புகளும், அதன் காரணமாக அவற்றில் இருந்து அதிகமாக எதிர்பார்க்கப்பட்ட மசூலும் குறைந்து வருவது பிரச்சனையாக உள்ளது. உதாரணத்திற்கு, கேரள மாநிலத்தில் கடந்த அரை நூற்றாண்டில் மேற்கொள்ளப்பட்ட கலப்பின பசுக்கள் மூலம் பெறப்பட்டுள்ள ஒரு பசுவின் ஒரு நாளைய சராசரி பால் உற்பத்தியானது வெறும் 6.5 கிலோ மட்டுமே, இந்த விலங்குகளின் எண்ணிக்கை குறைவதன் காரணமாக உள்ளூரில் உள்ள பால் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுள்ள விவசாயிகள் இவைகளை உற்பத்தி செய்வதை நிறுத்திவிட்டு, சினையாக உள்ள விலங்குகளை வாங்கிவிட்டு, கறவை காலம் முடிந்தவுடன் அவற்றை கொலைகளைத்திற்கு அனுப்பிவிடுகின்றனர். விச்சூர் பாதுகாப்பு அறக்கட்டளையில் தலைவரும், ஓய்வு பெற்ற விலங்கின மரபியல் பேராசிரியரும் மருத்துவருமான டாக்டர் சோசம்மா ஐப் அவர்களின் கூற்றுப்படி பொதுவாகவே, பால்உற்பத்தியில் யாரும் 10 வருடங்களுக்கு மேல் அதில் நிலைத்து இருக்க முடிவதில்லை.

மலபாரி ஆடுகள் சொத்துக்கள் பெருக்கத்திற்கு வழிகோலாகின்றன.

உள்ளூர் இனங்களின் மூலம் கிடைக்கும் பலன்களும், கலப்பினங்களினால் ஏற்படும் பாதிப்புகள் கண்கூடாக தெரிந்த போதிலும், கடன் வழங்கும் அமைப்புகளும், நபாட்டு மற்றும் இதர அமைப்புகளும் கலப்பினங்களுக்கே கடன் வழங்குகின்றன. கால்நடைத்துறையும் கலப்பினங்களையே அதிகம் உற்பத்தி செய்வதில் ஈடுபடுகின்றன. இந்த நேரத்தில் ஒரு நிலையான மாற்றம் தேவைப்படுகிறது.

நன்றி:

தமிழ்நாட்டின் கோயமுத்தூரில் உள்ள காங்கேயம் கால்நடை ஆய்வு அறக்கட்டளை, மதுரையில் உள்ள சேவா அறக்கட்டளை, பர்கூர் மலைவாழ் கால்நடை இனக்கலப்பு அமைப்பு மற்றும் கேரளாவில் உள்ள விச்சூர் பாதுகாப்பு அறக்கட்டளை ஆகிய அமைப்புகளால் தென் இந்தியாவில் பல கால்நடை வளர்ப்போர் சமூகத்தை சேர்ந்தோருக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட பயணத்தின் அடிப்படையில் அமைந்ததே இக்கட்டுரை. மேலும் தமிழ்நாடு கால்நடை அறிவியல் பல்கலைக்கழகத்தின் ஓய்வு பெற்ற பேராசிரியர் டாக்டர். கந்தசாமி அவர்களின் மதிப்பு வாய்ந்த கருத்துக்களும் பெறப்பட்டன.

மூலம்: லீசா இந்தியா மார்ச் 2010, வால்யூம் 12, இதழ் 1

ஐலிஸ் கொலர் – ரோலிப்சம்

திட்ட ஒருங்கிணைப்பாளர், லீக் ஆப் பாஸ்டோரல் பீப்பிள்ஸ் அண்டு எண்டோஜினஸ் லைவ்ஸ்டாக் டிவெலப்மெண்ட் பிரகீலடோஸ்டர் 20: 64372 ஓபெர்-ராம்ஸ்டட், ஜெர்மனி மின்னஞ்சல்: ilse.koehleroll@gmail.com கார்த்திகேய சிவசேனாபதி நிர்வாக அறங்காவலர், சேனாபதி காங்கேயம் கால்நடை ஆராய்ச்சி அறக்கட்டளை, குட்பாளையம், தமிழ்நாடு

துணை நின்ற நூல்கள்:

Thornton, P.K., Kruska, R.L., Henninger, N., Krishtjanson, P.M., Reid, R.S., Atieno, F., Otero, A.N. & Ndegwa, T. 2002. Mapping poverty and livestock in the developing World. Nairobi, International Livestock Research Institute.

சிறு உழவர்கள் மத்தியில் மனித முதலீட்டை அதிகரித்தல்: ஒரு கட்டமைப்பு அணுகுமுறை

தொழிந்நூட்பம், கடனுதவிகள் மற்றும் சந்தைப்படுத்துதல் போன்ற சில உதவிகளை எளிதில் பெறுவதற்கு, சிறு மற்றும் குறு விவசாயிகள் கூட்டமைப்பு மூலம் முயற்சிகள் மேற்கொள்கின்றனர். இவர்களின் வாழ்வாதாரங்கள் உயர அதிக உற்பத்திசெய்து வேளாண் விளைபொருட்களை ஒருங்கிணைத்து சேமித்து வைத்து விற்கும் போதும் கிடைக்கும் லாபம் ஆகியவைகளை விவசாயிகள் கூட்டாக செயல்படும்போது இருக்கும் பலத்தைச் சார்ந்தே இருக்கிறது.

சி. ரவீந்தர் ரெட்டி, அசோக் எஸ். அலுவர், பெலும் வி.எஸ். ரெட்டி, பி.பார்த்தசாரதி ராவ், சி.எல்.எல். கௌடா, ஆர். ரெத்னாகர் மற்றும் ஈ.ஈ.ஐ.ஏ.என்.ஜி. ரெங்கா

மித தட்பவெட்ப நாடுகளில் உள்ள சிறு குறு மானாவாரி உழவர்களுக்கு சோளம் மற்றும் கம்பு மட்டுமே பயிர் செய்யும் வாய்ப்பு உள்ளது. கால்நடைகள் வைத்துள்ள சிறு குறு உழவர்கள் தங்களது உணவு மற்றும் கால்நடைகளின் தீவனத்தேவைக்காக இந்தப் பயிர்களையே பெரிதும் நம்பியுள்ளனர். இந்த பயிர் சாகுபடி செய்யப்படும் பரப்பளவு குறையக் குறைய மென்மேலும் தரிசு நிலங்களின் பரப்பளவு அதிகமாக உருவாயின. மேலும் இந்தப் பகுதியில் உள்ள உழவர்களுக்கு சந்தைக்கான வாய்ப்புகள் மிகவும் குறைவாகவே உள்ளது.

இக்ரிசாட் (ICRIAST) என அழைக்கப்படும் மித தட்பவெட்பப் பகுதிகளில் பயிரிடக்கூடிய பயிர்கள் குறித்து ஆராய்ச்சி செய்யும் சர்வதேச ஆராய்ச்சி மையம் இந்தியாவில் பட்டன்செரு என்ற இடத்தில் உள்ளது. இந்த மையம் ஆசியாவில் உள்ள சிறு குறு மானாவாரி உழவர்களின் வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்துவதற்கான பணியினை பிற நிறுவனங்களோடு இணைந்து செயல்படுத்திவருகின்றது. இத்திட்டம் மகாராஷ்டிரா மற்றும் ஆந்திரப்பிரதேச மாநிலங்களில் உள்ள சிறு குறு விவசாயிகளை ஒருங்கிணைத்து சிறு குழுக்களாகவும் கூட்டமைப்புகளாகவும் உருவாக்கி மனித மற்றும் சமூக முதலீட்டை அதிகரிக்கச் செய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டு செயல்படுகின்றது. இவைகள் உழவர்களின் திறனை வலுப்படுத்துவதில் குறிப்பாக பயிர்ச்சாகுபடித் தொழில் நுட்பத்தின் அறிவு மற்றும் திறனை விவசாயிகளின் குழுக்களை மேம்படுத்தவும் வலுப்படுத்தவும் அக்குழுக்களுக்கு இடு பொருள் வினியோகிப்போர், வங்கிகளிடம் கடனுதவி மற்றும் சந்தைத் தொடர்புகளை ஏற்படுத்துவதன் வாயிலாக வெற்றிகரமாக செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டம் (படம் - 1ல் குறிப்பிட்டுள்ளபடி) பல்வேறு தொண்டு நிறுவனங்களோடும், பல்கலைக் கழகங்களோடும், தனியார் விதை நிறுவனங்களோடும், விவசாய குழுக்கள், தீவன உற்பத்தியாளர்கள்.

இடுபொருள் வினியோகஸ்தர்களுக்கும் இணைந்து கூட்டமைப்பு முறையில் செயல்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டம் நெதர்லாந்து நாட்டைச் சேர்ந்த C.F.C என்றழைக்கப்படும் நிதி நிறுவனத்தின் உதவியுடன் செயல்படுத்தப்பட்டது.

பல்வேறு காரணங்களினால் சிறு அளவில் சோளம் மற்றும் கம்பு ஆகிய பயிர்களைச் சாகுபடி செய்யும் சிறுதானிய உற்பத்தியாளர்கள் அவர்களின் விளைபொருட்களை உற்பத்தி

செய்யும் போதும் பதப்படுத்தும் போதும், சந்தைப்படுத்தும் போதும் பல பிரச்சனைகளை எதிர் கொள்கின்றனர், அவற்றில் குறிப்பிடத்தக்கவையாக சந்தையில் பொருளுக்கான தேவை குறைவது நுகர்வோர்களின் விளைபொருட்களின் தேர்வில் ஏற்படும் மாற்றம், பொது வினியோகத்துறை வாயிலாக நியாய விலைக் கடைகளில் மானிய விலையில் கிடைக்கும் அரிசி மற்றும் கோதுமை ஆகிய விளைபொருட்களின் இருப்பு, சந்தைக்கு சென்று பொருட்களை வாங்கமுடியாத நிலை, சந்தைகளின் அமைப்பு உற்பத்தியாளர்கள் தகவல்களைப் பெறுவதிலும், நிறுவனரீதியாக ஒன்றுபடாமல் இருப்பதுமாக பல காரணங்கள் இருந்தன. ஆகவே இத்திட்டம் உழவர்களை குழு/சங்கமாக உருவாக்குவதையும், அவர்களின் உற்பத்தியைக்கூட்டும் திறனை வளர்ப்பதும், அவர்களின் பேரம் பேசும் தன்மையை பல்வேறு அமைப்புகளின் உதவியுடனும் கூட்டுச் செயல்பாடுகள் மூலமும் அதிகரிக்கச் செய்வதே இதன் குறிக்கோளாகும்.

உழவர்களுக்கு நியாயமான/ நற்பலனை கொண்ட விற்பனை வாய்ப்புகளை உருவாக்க, பல புதிய யுக்திகளை கையாண்டுள்ளனர். இதில் உழவர்களைக் கொண்டு விளைபொருட்கள் தொடர்பான சங்கங்களை அமைத்து அதற்கு உதவுதல், புதிய / மாற்றுச் சந்தை வாய்ப்புகளை கண்டறிய உழவர்களுக்கு பயிற்சியும் உதவியும் அளிப்பது, நுகர்வோர்களுடனும், பதப்படுத்துவோருடனும், உழவர்களுக்கு தொடர்புகள் ஏற்படுத்துவது மற்றும் விவசாயிகளுக்கு விற்பனை தொடர்பான தகவல்களை அளிப்பது போன்றவை அடங்கும்.

உழவர் சங்கங்களை உருவாக்குதல்:

சமூக முதலீட்டை உருவாக்க மேலே குறிப்பிட்டுள்ளபடி கிராம அளவில் விவசாயிகள் கூட்டமைப்பை ஏற்படுத்துவது முதலும், தலையாயப்பணியாக கருதப்பட்டது. சோளம் மற்றும் கம்பு போன்றவற்றை பயிரிடும் உழவர்களை விளைபொருட்கள் தொடர்புடைய குழுவாக கிராம அளவில் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இக்குழுவின் தலைவராக தேர்வு செய்யப்பட்ட நபர் விவசாய கூட்டமைப்பின் உறுப்பினராக இருப்பார். ஒரு கூட்டமைப்பு என்பது 7 முதல் 10 கிராமங்களை உள்ளடக்கியதாக இருக்கும். ஒவ்வொரு குழுவின் மொத்த உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை குழுவிற்கு குழு மாறுபடும்.

தேவைகளைக் கண்டறிய உழவர் குழுக்களோடும், மற்ற பங்குதாரர்களோடும் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட கூட்டங்கள் பல

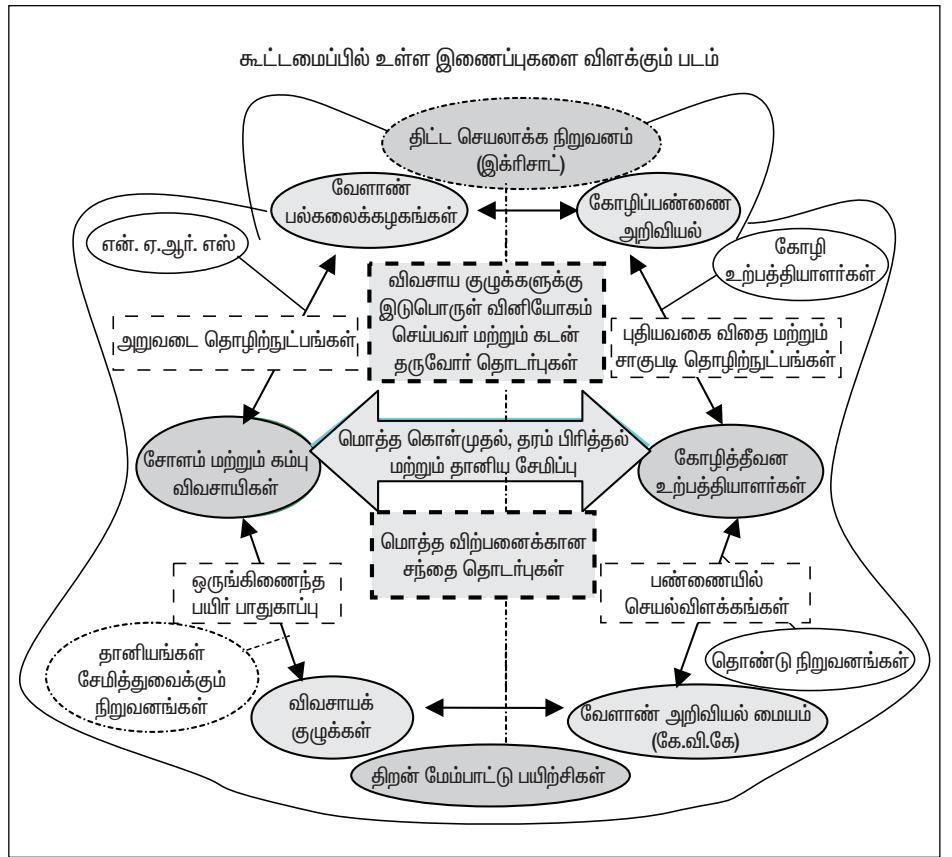
நடத்தப்பட்டன. உழவர்கள் பல்வேறு துறைகளில் தங்களின் அறிவையும், திறமைகளையும் வளர்த்துக்கொள்ள பயிற்சிகள் கள பார்வைகள், கல்விச்சுற்றுலாக்கள் ஆகியவைகள் தேவையின் அடிப்படையில் உதவிகள் செய்யப்பட்டன. திட்டம் தீட்டுவதிலும், நடைமுறைப்படுத்துவதிலும், கண்காணிப்பதிலும் திட்டத்தினை மதிப்பீடு செய்வதிலும் விவசாயக் குழுக்கள், சுய உதவிக் குழுக்கள், விவசாயக் கூட்டமைப்புகள் துடிப்புடனும், ஆர்வத்துடனும் பங்கு கொண்டனர்.

பெண்களை ஈடுபடச்செய்வது:

திட்டத்தை செயல்படுத்தப்படும் கிராமங்களில் வேளாண் பணிகளில் பெண்களின் பங்கு மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருக்கின்ற படியால் விவசாயக் கூட்டமைப்புகளில் பெண்கள் சுய உதவிக்குழுக்களின் தலைவர்கள் உறுப்பினர்களாக சேர்க்கப்பட்டிருந்தனர். மற்ற உறுப்பினர்களோடு சேர்த்து அவர்களுக்கு விதைகள் சம்மந்தமான தொழில்நுட்பங்களில் பயிற்சிகள் கொடுக்கப்பட்டது மற்றும் மொத்தமாக வாங்குவது, சேமித்து விதைகளை வைப்பது மற்றும் விளைபொருட்களை சந்தைப்படுத்துவது போன்றவை கிராம அளவில் அளிக்கப்பட்டது.

திட்ட செயல்பாடுகளில் பெண்களின் அர்த்தமுள்ள ஈடுபாட்டைக் கொண்டுவர இரண்டு விதமாக மாதிரிகள் உருவாக்கப்பட்டு அவை பரிசோதிக்கப்பட்டது.

முதல் மாதிரியில் சுய உதவிக்குழுக்கள் மூலம் செயல்படுத்தப்பட்டது விதை வினியோகம் இரகத் தேர்வு மற்றும் விதை கொள்முதல் கொள்முதல் ஆகியவற்றில் ஈடுபட ஆந்திரா மற்றும் மகாராஷ்டிரா மாநிலங்களில் உள்ள கூட்டமைப்புகளுக்கு விதையைக் கொள்முதல் செய்து அவற்றை வினியோகம் செய்யும் பொறுப்பை விவசாய சங்கத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. சுய உதவிக் குழுக்களுக்கு புதிய இரக விதைகளின் முக்கியத்துவம் அவற்றின் பூச்சி, நோய்க்கான எதிர்ப்புத்திறன், ஈரப்பற்றாக்குறையைத் தாங்கி வளர்வது, தண்டின் தரம், மகசூல் அதிகரிப்பு, தற்போது பயன்பாட்டில் உள்ள இரகங்களில் ஒப்பீடு செய்வது போன்ற தலைப்புகளில் அவர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. இதற்காக சுய உதவிக்குழுக்களுக்கு மொத்த விற்பனைத்தொகையில் 5 விழுக்காடு ஊக்கத்தொகையாக வழங்கப்பட்டது. இச் செயல்பாட்டின் வாயிலாக புதிய வகை பயிர்கள், விதைகள் குறித்து சுய உதவிக் குழுக்களின் விழிப்புணர்வை அதிகரிக்கச் செய்ததோடு பயிர்ச் சாகுபடியில் உயர்ந்த இரகத்தின் முக்கியத்துவமும் உணரப்பட்டது. இந்த செய்தியும், புதியவகை இரகங்களின் இருப்பு குறித்த தகவல்கள் கிராமத்தில் உள்ள அனைத்து சமூகத்தினரிடமும் பரவலாகியது.

இரண்டாம் வகை மாதிரியானது விதையை மொத்தமாக கொள்முதல் செய்து, பாதுகாத்து பின் விற்பனை செய்வது. மேற் குறிப்பிடப்பட்ட முதல் வகை மாதிரியைப் போல இம்மாதிரியிலும் சுய உதவிக்குழுக்களுக்கு ஒவ்வொரு செயல்பாடுகளின் முக்கியத்துவம் குறித்தும், அவற்றின் மகசூல் அளவு மற்றும் தரம், வாயிலாக கிடைக்கும் லாபம் குறித்தும் பயிற்றுவிக்கப்பட்டனர். சுய உதவிக் குழுக்களின் பொருளாதாரத்தை உயர்த்த தானியங்களை கொள்முதல் செய்ய திட்டத்தின் மூலம் கடன் வழங்கும் வங்கிகள் மற்றும் நிறுவனங்களோடு தொடர்புகள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்டது. அறுவடை முடிந்த உடனே சுய உதவிக்குழுக்கள் திட்டத்தில் உள்ள விவசாயிகளை அணுகி அவர்களது தானியங்களை அன்றைய சந்தை நிலவர விலைப்படி என்ன விலையோ அதில் 50 ரூ தொகையைக் கொடுத்து கிடங்குகள் சேமித்து வைக்கப்படும். மீதமுள்ள பணம் விளைபொருட்களை கோழித் தீவனம் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைகளுக்கு ஒன்று அல்லது இரண்டு மாதத்திற்குள் கொடுக்கப்படும். கொள்முதல் செய்வதற்குச் செலவானதில் 5 விழுக்காடு தொகையை சுய உதவிக் குழுக்கள் பகிர்ந்து கொள்கின்றனர் மற்றும் கிடங்கில் பாதுகாத்து வைக்கப்படுவதற்கானத் தொகையை ஒரு குவிண்டால் தானியத்திற்கு ரூபாய் 2/- வீதம் விவசாயிகள் சங்கத்திற்கு பெற்றுக்கொள்ளப்படும். இந்த முறையின் மூலம் நியாயமான விலையும், அடிமாட்டு விலைக்கு தங்களின் விளைபொருட்களை விற்கும் போக்கும், இடைத்தரகர்களின் ஈடுபாடும் வெகுவாக குறைக்கப்படுகிறது. 50 விழுக்காடு பணம் அறுவடை செய்த உடனேயே கிடைப்பதால் விவசாயிகளுக்கு அவர்களின் தேவைகளைப் பூர்த்திச் செய்ய மிகவும் பயனுள்ளதாக உள்ளது. மேலும் மொத்தமாக

பொருட்களை கொள்முதல் செய்து விற்பதில் உற்பத்தியாளருக்கும், வாங்குபவர்களுக்கும் வெற்றிகரமான சூழலை உருவாக்குகின்றது.

விவசாய குழுக்களுக்கான திறன் மேம்பாட்டு பயிற்சிகள்:

பயிர் சாகுபடி முறையிலும், உயர்வாக விதைகள், உரங்கள் மற்றும் பூச்சிக்கொல்லிகள் போன்றவற்றை பயன்படுத்துவதிலும், கடனுதவிக்கான தொடர்புகளை ஏற்படுத்துதல், திட்டம் செயல்படும் கிராமங்களில் தானியங்களை கொள்முதல் செய்வது, பாதுகாப்பது, தரம் பிரிப்பது சந்தைப்படுத்துவது மற்றும் சேமிப்பு கிடங்குகளை மேலாண்மை செய்வது ஆகிய தலைப்புகளில் பயிற்சிகள் மற்றும் தொழில்நுட்பங்களின் செயல்பாட்டு திறனை வளர்க்கும் நிகழ்ச்சிகள் மூலம் விவசாயகுழுக்களின் ஒட்டு மொத்த திறனை உயர்த்துவதற்கான திட்டம் தீட்டப்பட்டது.

இந்த பயிற்சிகள் விவசாயக் குழுக்கள், இடுபொருள் வினியோகம் செய்யும் நிறுவனங்களின் பிரதிநிதிகள், தீவன மற்றும் கோழிப்பண்ணை கம்பெனி ஆகியோர்களுக்கு நடத்தப்பட்டது. பயிற்சியை வடிவமைப்பதிலும் பயிற்சிகையேடுகள் தயாரித்து வினியோகிப்பதிலும், சந்தை தொடர்புகளை ஏற்படுத்துவதில் கூட்டமைப்பின் பங்குதாரர்கள் பல்வேறு அணுகுமுறைகளையும், யுத்திகளையும் மேற்கொண்டனர். திட்டம் செயல்படுத்தும் அணுகுமுறை மற்றும் செய்முறை குறித்து பயிற்சி மற்றும் இதர பரவலாக்கம் செய்யும் கையேடுகளைக் கூட்டமைப்பின் பங்குதார நிறுவனங்களின் உறுப்பினர்கள் மூலம் தயாரித்து, அவற்றின் வாயிலாக இடுபொருள் மற்றும் விளைபொருட்களின் சந்தை தொடர்புகளை அதிகரிக்கச் செய்கிறது. பண்ணையிலேயே வந்து ஆலோசனைகள் பயிர் சாகுபடி குறித்த கள உதவிகள் ஆகியவை கூட்டாளி பங்குதாரர்கள் சங்கங்களுக்கு எல்லா சாகுபடிப் பட்டத்தில் அனைத்து கிராமங்களுக்கும் அளிக்கப்பட்டது. விவசாய வல்லுநர்களின் தொடர் களப்பார்வை வாயிலாக பயிற்சிகள் நடத்துவது வயல் தின விழாக்கள் நடத்துவது மற்றும் கல்விச்சுற்றுலாக்கள் ஆகியவை விவசாயிகளுக்கு பயிர் சாகுபடி தொழில் நுட்பத்தில் நம்பிக்கை ஏற்படுத்த உதவியாக இருக்கிறது. இதன் தாக்கமாக திட்டத்தின் கிராமப் பகுதிகளில் உழவர்களுக்கு தானிய உற்பத்தி அதிகரித்தது.

விவசாய சங்கங்களுக்கு சுய உதவிக் குழுக்களுக்கு தானிய சேமிப்பு கிடங்குகளை கட்டுவதிலும், நடைமுறைப் படுத்துவதிலும், மேலாண்மை செய்வதிலும் கதிர்களை காயவைக்கும் கருவி ஆகியவற்றில் பயிற்சியளிக்கப்பட்டனர். சேமிப்பு கிடங்குகள் மற்றும் காயவைக்கும் கருவிக்கான பயன்பாடு மற்றும் மேம்பாட்டின் வழிகாட்டு கையேடுகளை பங்குதாரர்கள் மற்றும் விவசாயிகளுடன் சேர்ந்து உருவாக்கப்பட்டது. உலர்ப்பான்கள் எல்லா கிராமங்களிலும் நிறுவப்பட்டது மற்றும் மழைக்காலங்களில் அறுவடை செய்யப்பட்ட சோளம் மற்றும் கம்பின் கதிர்களை உலர்த்துவதற்கு பயன் படுத்தப்பட்டன. உலர்ப்பான் தானியத்திலுள்ள ஈரப்பத அளவை 10 முதல் 12% வரை குறைத்து சேமிக்கும் போது பூஞ்சான் ஏற்படும் தாக்கத்தை தடுக்கிறது.

விளைபொருட்களை கொள்முதல் மற்றும் தரம் பிரிக்கும் அமைப்புகள் முறைகளும் விவசாயிகளுக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இவைகளின் முக்கியத்துவம் மற்றும்

தேவைகள் குறித்து பயிற்சிகள் மற்றும் கிடங்குகளுக்கு கல்விச்சுற்றுலா மூலம் விவரித்துக் கூறப்பட்டது. கொள்முதல் தொழில் நுட்பங்களை நோக்கிச் செல்வதற்கான மனோபாவத்தை மாற்றுவதற்கு பெரிதும் உதவியது.

கூட்டு முயற்சிகள்:

போதுமான அளவிற்கு தானிய சேமிப்பு வசதிகள் இல்லாத காரணத்தினால் கடன் பாக்கிகளை திரும்பச் செலுத்த வேண்டியதாலும் உழவர்கள் அறுவடை முடிந்த உடனே வந்த விலைக்கு விற்று விடும் போக்கில் இருந்து மீண்டு வருவதற்கு முயற்சி மேற்கொண்டனர். தானிய சேமிப்பு கிடங்குகளை கட்ட திட்டமிட்ட போது அதற்கு நிலம் தேவைப்பட்டது. முதலில் கிராம பஞ்சாயத்துக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருந்த நிலத்தை கண்டறிந்து அந்த நிலத்தை ஒதுக்கித்தருமாறு பஞ்சாயத்து உறுப்பினர்களை சந்தித்துக் கேட்டனர். பல்வேறு உள்ளூர் அரசியல் இடையூறுகள் மற்றும் தடைகளையும் மீறி அனைத்து கிராமங்களிலும் கிராமப் பஞ்சாயத்து மூலம் தீர்மானம் எடுத்து நிலம் ஒதுக்கப்பட்டது. ஒரு பகுதியில் கிராம பஞ்சாயத்து நிலம் இல்லாததால் குழு உறுப்பினர் ஒருவர் தனது நிலத்தை தானமாக அளிக்க முன் வந்தார். அடுத்த கட்டப்பணி தானிய சேமிப்பு கிடங்குகள் கட்டுவதாகும். திட்டத்தில் இருந்த நிதியையும், தொழில் நுட்ப உதவியையும் பயன்படுத்தி விவசாய சங்கங்கள் தானிய சேமிப்புக் கிடங்குகளை கட்டின.

விவசாய சங்கங்களில் இருந்து தானிய சேமிப்பு கிடங்கு கட்டுவதற்கும் அதனை மேலாண்மை செய்வதற்கும் என தனிக்குழு உருவாக்கப்பட்டன. இதற்காக அனைத்துப் பகுதி குழுக்களில் இருந்து கமிட்டிக்கு உறுப்பினர்கள் ஒரு மனதாக தேர்வு செய்யப்பட்டனர். இக்குழு திறமையாக மற்ற கூட்டமைப்பு உறுப்பினர்களோடு இணைந்து அவர்களின் ஒத்துழைப்பையும் பெற்று தானிய சேமிப்புக் கிடங்கு கட்டுவதிலும், அதன் நிர்வாக பொறுப்புகளை ஏற்று வெற்றிகரமாக தனது பணியை முடித்தது.

தொடர்புகள் உருவாக்கம்:

இத்திட்டம் வங்கிகள் மற்றும் இதர கடன் தரும் நிறுவனங்களோடு தொடர்புகள் ஏற்படுத்தி உழவர்களுக்கு கடன் கிடைக்கும் எளிதான முறை ஏற்பட வழிவகுத்தது. இக்ரிசாட் மையத்தில் பாரத ஸ்டேட் வங்கி மற்றும் ஹைதராபாத் ஸ்டேட் வங்கியுடன் இணைந்து இரண்டு கூட்டங்கள் நடத்தப்பட்டது. இதில் விவசாயிகள் உட்பட அனைத்து கூட்டமைப்பு உறுப்பினர்களும் பங்கேற்றனர். உழவர் பயிர் கடன் பெறுவதில் உள்ள இடையூறுகளை வங்கி அதிகாரிகளுக்கு எடுத்துக் கூறினார்கள் வங்கி அதிகாரிகளும் அதிகப்படியாக உள்ள ஆவணங்களின் நடைமுறைகளை குறைத்துக் கொண்டு விவசாயிகள் கடன் அட்டை முறையை அனைத்துப் பகுதி விவசாயக் குழுக்களுக்கு கடன் பெறும் முறையை எளிதாக்க ஒப்புக்கொண்டனர். இந்த கூட்டங்களின் விளைவாக ஆந்திர மாநிலத்தின் திட்டப் பகுதிகளில் கிட்டத்தட்ட 900 உழவர்களும், அதே போல் மஹாராஷ்டிர மாநிலத்தின் 450க்கும் மேற்பட்ட உழவர்களும் வங்கிக் கடன் பெற்றனர். தீவன உற்பத்தியாளர்களுக்கும் விவசாயக் குழுக்களுக்கும் சந்தைப்படுத்துவதற்கான தொடர்புகள் வலுப்படுத்தப்பட்டன. இவர்களுக்கு இடையே நடத்தப்பட்ட கூட்டங்களில் முறைப்படுத்திய மற்றும் முறைப்படுத்தப்படாத

ஒப்பந்தங்களை ஏற்படும் அளவிற்கு உறுதியாக இருந்தது தீவன உற்பத்தியில் ஈடுபடும் தொழிற்சாலைகள் மட்டுமின்றி உணவு பதப்படுத்தும் நிறுவனங்கள் மதுபானம் தயாரிக்கும் நிறுவனங்கள் போன்றவை இதர வலுவான நுகர்வோராக கண்டறியப்பட்டது. இரண்டாம் ஆண்டில் விவசாய சங்கங்கள் மொத்தமாக கொள்முதல் செய்து கோழித் தீவனத் தொழிற்சாலைக்கு விற்க முடிகிறது.

முறையாக தரம் பிரித்தல், கொள்முதல் செய்தல் மற்றும் கிராமங்களிலுள்ள கிடங்குகளில் சேமித்தல் போன்றவைகளால் விவசாய சங்கங்களுக்கு பேரம் பேசும் தன்மை அதிகரிக்க உதவியாக இருந்தது. இதன் வாயிலாக குறிப்பிடத்தக்க அளவு வருமானம் அதிகரித்தது.

முடிவுரை:

சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப தங்களை பொருத்திக் கொள்ளவும், மாற்றிக் கொள்ளவும் தயாராக இருந்த காரணத்தினால் ஆந்திரா மற்றும் மகாராஷ்டிரா மாநில சிறுகுறு உழவர்கள் வெற்றிகரமான பொருளாதாரப் பயன்களை அடைந்துள்ளனர். விவசாயக் குழுக்களும், பெண்கள் சுய உதவிக் குழுக்களும் தங்களின் அறிவையும், திறனையும் ஒருங்கிணைப்பதன் மூலமாக வெற்றியடைய முடியும் என்பதை நிரூபித்துள்ளனர்.

வேளாண் உற்பத்தியை பெருக்கும் முயற்சிகளின் பலன் அதற்குத் தகுந்த சந்தை வாய்ப்புகள் மூலமாகத்தான் முடியும். இதில் உற்பத்தி சேமிப்பு பதப்படுத்துதல் விற்பனையுடன் ஒருங்கிணைந்து செயல்படும் அணுகுமுறையாக இருக்க வேண்டும். சமூக முதலீட்டை அதிகரிப்பது விரிவான கலந்துரையாடல் மூலம் கற்றுக் கொள்வதற்கான வாய்ப்புகளை உருவாக்கிக் கொடுப்பது, வெவ்வேறு பங்குதாரர்களுடன் நீண்ட காலத் தொடர்புகளை ஏற்படுத்துவது ஆகியவை விவசாய சமூகத்திற்கு நிலையான பயன்களைப் பெற்றுத்தரும்.

மூலம்: லீசா இந்தியா செப்டம்பர் 2008 வால்டியும் 10, இதழ் 3

சிரவீந்தர் ரெட்டி, அசோக் எஸ்.அலூர், பெலும் வி.எஸ்.ரெட்டி, பிபார்த்தசாரதி ராவ், சி.எல்.எல்.கௌடா, இக்ரிசாட் (மதிமான தட்ப வெட்ப்பகுதிக்கான சர்வதேச ஆராய்ச்சி மையம்), பட்டனசேரு, ஆந்திரப்பிரதேசம் மின்னஞ்சல்: c.reddy@cgiar.org

ஆர்.ரெத்னாகர், ஈ.ஈ.ஐ.ஏ.என்.ஜி ரெங்கா வேளாண் பல்கலைக் கழகம், ராஜேந்திர நகர், ஹைதராபாத் 560030

Issues and Themes of LEISA INDIA Published in English

- V.1, No. 1, 1999 - Markets for LEISA and Organic products
- V.1, No. 2, 1999 - Stakeholders in Research
- V.1, No. 3, 1999 - Restoring biodiversity
- V.2, No. 1, 2000 - Desertification
- V.2, No. 2, 2000 - Farmer innovations
- V.2, No. 3, 2000 - Farming in the forest
- V.2, No. 4, 2000 - Monocultures towards sustainability
- V.3, No. 1, 2001 - Coping with disaster
- V.3, No. 2, 2001 - Go global stay local
- V.3, No. 3, 2001 - Lessons in scaling up
- V.3, No. 4, 2001 - Biotechnology
- V.4, No. 1, 2002 - Managing Livestock
- V.4, No. 2, 2002 - Rural Communication
- V.4, No. 3, 2002 - Recreating living soil
- V.4, No. 4, 2002 - Women in agriculture
- V.5, No. 1, 2003 - Farmers Field School
- V.5, No. 2, 2003 - Ways of water harvesting
- V.5, No. 3, 2003 - Access to resources
- V.5, No. 4, 2003 - Rehabilitation of degraded lands
- V.6, No. 1, 2004 - Valuing crop diversity
- V.6, No. 2, 2004 - New generation of farmers
- V.6, No. 3, 2004 - Post harvest Management
- V.6, No. 4, 2004 - Farming with nature
- V.7, No. 1, 2005 - On Farm Energy
- V.7, No. 2, 2005 - More than Money
- V.7, No. 3, 2005 - Contribution of Small Animals
- V.7, No. 4, 2005 - Towards Policy Change
- V.8, No. 1, 2006 - Documentation for Change
- V.8, No. 2, 2006 - Changing Farming Practices

- V.8, No. 3, 2006 - Knowledge Building Processes
- V.8, No. 4, 2006 - Nurturing Ecological Processes
- V.9, No. 1, 2007 - Farmers Coming together
- V.9, No. 2, 2007 - Securing Seed Supply
- V.9, No. 3, 2007 - Healthy Produce, People and Environment
- V.9, No. 4, 2007 - Ecological Pest Management
- V.10, No. 1, 2008 - Towards Fairer Trade
- V.10, No. 2, 2008 - Living soils
- V.10, No. 3, 2008 - Farming and Social Inclusion
- V.10, No. 4, 2008 - Dealing with Climate Change
- V.11, No. 1, 2009 - Farming Diversity
- V.11, No. 2, 2009 - Farmers as Entrepreneurs
- V.11, No. 3, 2009 - Women and food sovereignty
- V.11, No. 4, 2009 - Scaling up and sustaining the gains
- V.12, No. 1, 2010 - Livestock for sustainable livelihoods
- V.12, No. 2, 2010 - Finance for farming
- V.12, No. 3, 2010 - Managing water for sustainable farming
- V.13, No. 1, 2011 - Youth in farming
- V.13, No. 2, 2011 - Trees and farming
- V.13, No. 3, 2011 - Regional food systems
- V.13, No. 4, 2011 - Securing Land Rights

சுயஉதவிக்குழுக்கள் மற்றும் சுயஉதவிக்குழுக்களின் கூட்டமைப்புகளுக்கான சுய ஒழுங்குமுறைகள்

எஸ். ராம லெட்சுமி

சுயஉதவிக்குழுக்களும், அதன் கூட்டமைப்புகளும் இந்தியாவில் ஒரு பெரிய இயக்கமாக உருவாகியுள்ளது. இந்த இயக்கத்தினால் கிடைத்துவரும் பலன்களை தக்கவைத்துக்கொள்ள அவை எல்லா வகையிலும் சுதந்திரமாகவும், எடுக்கும் அனைத்து முயற்சிகளுக்கு உரிமையோடு சொந்தம் கொண்டாடும் வகையில் செயல்படுவதும் மிக முக்கியமாகும். இதன் அர்த்தம் என்னவென்றால் இந்த இயக்கங்களை எந்த அமைப்புகள் வழி நடத்துகின்றனவோ அவை படிப்படியாக தங்களின் பங்கை குறைத்துக் கொள்வதாகும். இதனை உறுதிப்படுத்த சுயஉதவிக்குழுக்கள் மற்றும் அவற்றின் கூட்டமைப்புகளின் சுய ஒழுங்குமுறைகள் பெண்களால் உருவாக்கப்பட்டு, நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு அவர்களால் மேலாண்மையும் செய்யப்பட வேண்டும்.

சுயஉதவிக்குழுக்களும், அதன் கூட்டமைப்புகளும் இந்தியாவில் ஒரு பெரிய இயக்கமாக உருவாகியுள்ளது. இந்த இயக்கத்தினால் கிடைத்துவரும் பலன்களைத் தக்கவைத்துக்கொள்ள அவை எல்லா வகையிலும் சுதந்திரமாகவும், எடுக்கும் அனைத்து முயற்சிகளுக்கு உரிமையோடு சொந்தம் கொண்டாடும் வகையில் செயல்படுவதும் மிக முக்கியமாகும். இதன் அர்த்தம் என்னவென்றால் இந்த இயக்கங்களை எந்த அமைப்புகள் வழி நடத்துகின்றனவோ அவை படிப்படியாக தங்களின் பங்கை குறைத்துக் கொள்வதாகும். இதனை உறுதிப்படுத்த சுயஉதவிக்குழுக்கள் மற்றும் அவற்றின் கூட்டமைப்புகளின் சுய ஒழுங்குமுறைகள் பெண்களால் உருவாக்கப்பட்டு, நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு அவர்களால் மேலாண்மையும் செய்யப்பட வேண்டும்.

உற்பத்திக்கான சொத்துக்களும், கடன் வசதிகளும், இல்லாத காரணத்தால் இந்தியாவில் கிராமப்புற வளர்ச்சி என்பது மெதுவாக பரவி கொண்டிருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கும் விதமாக, இந்திய அரசு சில கொள்கை முடிவுகளை எடுத்தது. அதன் விளைவாக 1969ல் தனியார் வங்கிகள் தேசியமயமாக்கப்பட்டன, கிராமப்புற கிளைகள் விரிவாக்கம் செய்யப்பட்டது, முன்னுரிமை அடிப்படையில் கடன் வசதி மற்றும் மண்டல அளவிலான கிராமப்புற வங்கிகள் ஆகியவைகள் 1975ல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. மேலும் பெரிய அளவிலான நிதி நிறுவன உதவிகள் மூலம் தேவைப்படும் விவசாயிகளுக்கு உதவிகள் சென்றடைந்தன. இருந்தும், இவைகளால் மிகபெரும் எண்ணிக்கையில் உள்ள நிலமற்ற மக்கள், விவசாய கூலித் தொழிலாளர்கள், படிப்பறிவு இல்லாத பெண்கள் மற்றும் சிறுதொழில் விற்பன்னர்களை சென்றையடையாமல் தோல்வி கண்டன.

1980களில் கொள்கை வகுப்போர் இந்தப் பிரச்சனையை கவனித்து மற்ற வளர்ச்சி நிறுவனங்கள் மற்றும் வங்கிகளோடு இணைந்து பேசி சுயஉதவிக்குழுக்களை உருவாக்குவதன் சாத்தியக்கூறுகளை ஆராய்ந்தனர். வங்கிகள் முன்னுரிமைகளின் அடிப்படையில் கடன் கொடுப்பதில் சிக்கல்களை சந்தித்த வேளையில் அவற்றை பூர்த்தி செய்யக்கூடிய வாய்ப்புகள் சுய உதவிக்குழுக்களோடு இணைந்து செயல்படும்போது இருப்பதாக கண்டு கொள்ளப்பட்டது. ஒரு ஆய்வின் அடிப்படையில் நபார்டு வங்கி

சுயஉதவிக்குழுக்களோடு வங்கித்தொடர்புகளை வைத்துக்கொள்ளும் முறையை துவக்கியது. முதற் கட்டமாக துவக்கப்பட்ட திட்டத்தில் நபார்டு வங்கி 255 சுயஉதவிக்குழுக்களை 1992ல் இணைத்தது. அத்திட்டம் 9.7 கோடி குடும்பங்கள் உள்ளடக்கிய 69.5 லட்சம் ரூபாய் சேமிப்பு செய்யும் சுயஉதவிக்குழுக்களையும், 48.5 லட்சம் ரூபாய் கடன் பெற்ற சுய உதவிக்களையும் சென்றடைந்தது. 1990 களில் மாநில அரசுகளும், அரசு சாரா தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனங்களும் சுய உதவிக்குழுக்களை வெறும் நிதி சம்மந்தப்பட்ட இடைத்தரகர்களாக மட்டும் பார்க்காமல், மற்ற பிரச்சனைகளையும் அணுகக்கூடிய ஒரு பொது அக்கரை கொண்ட குழுக்களாகவும் பார்க்கத் தொடங்கின. சுய உதவிக்குழுக்களின் வரையறையில் சமூக, அரசியல் மற்றும் வாழ்வாதார பிரச்சனைகளை அணுகுவதும் உள்ளடக்கியுள்ளது.

வாழ்வாதாரத்திற்கான உதவிகள் சிறுகடன் உதவித் திட்டத்தோடு தொடர்புபடுத்தப்பட்டு ஒரு முக்கிய பகுதியாக பார்க்கப்படுகிறது. உண்மையில் வாழ்வாதாரத்திற்கான கடன்உதவி என்ற சொல்லாட்சி தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனங்களை தலைமையேற்கும் முறைக்கு இட்டுச் செல்கிறது. சுயஉதவிக்குழுக்கள் தங்களின் சொந்த நிதியிலிருந்து வேளாண்மை பணியில் ஈடுபட்டுள்ள உறுப்பினர்களுக்கு கடன் கொடுக்கிறது. சில சுயஉதவிக்குழுக்கள் நீர்வடிப்பகுதி திட்ட செயல்பாடுகளுக்காக நீர்வடிப்பகுதி வளர்ச்சி நிறுவனங்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட நிதியை உறுப்பினர்களின் நிலங்களை சீர்திருத்தம் செய்வதற்கு கடன் வழங்கும் வகையில் மாற்றி அளிப்பதை ஒரு உத்தியாக அறிமுகப்படுத்தின. மேலும் சுயஉதவிக்குழுக்கள் நீர்வடிப்பகுதி மேலாண்மை நிறுவனங்களுடன் கலந்துரையாடி பாதுகாக்கப்பட்ட பகுதிகளாக கருத்தப்படும் பொது நிலங்கள் மற்றும் தரிசாக கிடக்கும் தனியார் நிலங்களில் கிடைக்கும் தீவனங்களை நிலமற்ற கூலி தொழிலாளர்கள் அறுவடை செய்துகொள்ள உதவின. இந்த உத்தியானது புறக்கணிக்கப்பட்ட நிலங்களை புதுப்பிக்கப்பட்ட பூங்காக்களாக மாற்றி அதில் இழைதழைகளின் பெருக்கத்தை ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் மண் அரிமானத்தை தடுக்க உதவியது. அதுமட்டுமல்லாது இந்த உத்தியானது நிலமற்ற மக்களுக்கு வாழ்வாதாரத்திற்கான அடித்தளமான

தீவனத்தை அறுவடை செய்துகொள்வதற்கும், அப்படி அறுவடை செய்யப்பட்ட தீவனத்தை வைத்து, சுயஉதவிக்குழுக்களில் கடன்பெற்று தேவைப்படும் கால்நடைகளை வாங்கி வளர்ப்பதற்கும் உதவியது. இந்த மாதிரியான முயற்சிகளின் விளைவாக நிலத்தின் தன்மை மேம்பட்டு அங்கு குறிப்பிடத்தக்க அளவு பல்வகையான பயிர்கள் பயிரிட முடிந்தது.

சுயஉதவிக்குழுக்களின் கூட்டமைப்புகளும், வாழ்வாதார பெருக்க செயல்பாடுகளும்:

சுயஉதவிக்குழுக்கள் தனது செயல்தளத்திற்கு அப்பாற்பட்டுள்ள பிரச்சனைகளை அணுக இயலாது என்பதன் அடிப்படையில் சுயஉதவிக்களின் கூட்டமைப்பின் உடனடி தேவை உணரப்பட்டது. சிறிய அளவிலான சுயஉதவிக்குழுக்களில் திரட்டப்படும் குறைந்த அளவிலான நிதியானது அக்குழு உறுப்பினர்களின் நிதித் தேவையை பூர்த்தி செய்வதற்கும், வங்கி மூலம் நிதியை பெறுவதற்கும் ஒரு தடையாக இருந்தது. அதேபோல் உயர் மட்ட அளவிலான நிறுவனங்களிடம் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தி நிதி திரட்டும் அளவிற்கு உறுப்பினர்களிடம் திறமையும் இல்லாதிருந்தது. இதுவே முறையான ஒரு சுயஉதவிக்குழுக்களின் கூட்டமைப்புகள் உருவாகுவதற்கு காரணமாக அமைந்தது— குழுக்களின் தரத்தை உறுதிப்படுத்தவும், உயர்த்தவும், அமைப்புச்செலவுகளைக் குறைப்பதை உறுதிப்படுத்தவும், நிலைத்த தன்மை உடைய நிறுவனங்களையும் உருவாக்க வேண்டியதன் காரணமாக 1990களின் மத்தியில் தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனங்களும் சுயஉதவிக்குழுக்களின் கூட்டமைப்புகளை உருவாக்குவதில் உதவின. இந்த கூட்டமைப்புகள் சமூக, பொருளாதார மற்றும் வாழ்வாதார சேவைகள் என பல்வேறு பணிகளை வழங்கின. அநேக இடங்களில் இந்தியாவில் உள்ள சுயஉதவிக்குழுக்கள் பலவகை சேவைகளை வழங்கியதால் அவை பல்நோக்கு கூட்டமைப்புகள் என அழைக்கப்பட்டன.

சுயஉதவிக்குழுக்களின் வாழ்வாதார மேம்பாட்டு வளர்ச்சிக்கான உதவிகளின் தேவை ஒரு முக்கியமான செயல்பாடாக இருந்தன. ஏனென்றால் சுயஉதவிக்குழுக்களிடம் இருந்து உறுப்பினர்கள் பெறும் கடன் வாழ்வாதாரச் செயல்பாடுகளுக்கே பெரிதும் பயன்பட்டது. சுயஉதவிக்குழுக்கள் மற்றும் அதன் கூட்டமைப்புகளை மேலும் நிலைத்த தன்மை கொண்டதாக மாற்ற, அதனை உருவாக்கும் வேலைகளில் ஈடுபட்ட அமைப்புகள் திறன் வளர்ப்பு பயிற்சிகளை நடத்துவதிலும், குழுக்கள் மத்தியில் கார்பஸ் நிதி உருவாக்குவதிலும், வங்கியில் இருந்து பெறப்படும் நிதி குழுக்களின் வியாபாரத்தை பெருக்குவதற்கான பணிகளில் நிறைய முதலீடுகளை செய்தன. கூடுதலாக, தொடர்ச்சியாக பெறப்படும் நிதிஉதவிகள் இயக்கங்களின் செயல்பாட்டிற்கு அளிக்கப்பட்டன. அநேக மாநில அரசுகளின் திட்டங்கள் சுயஉதவிக்குழுக்களின் உறுப்பினர்கள் மத்தியில் செயல்படுத்தி அவர்களின் வாழ்வாதார செயல்பாடுகள் மூலம் நிதி புழக்கத்தை ஏற்படுத்தி இடைத்தரகர்களை ஒழித்து தங்களின் பொருட்களை சந்தையில் விற்பதற்கு உதவின. அனுபவங்களில் இருந்து பார்க்கும்போது இந்தப் பயன்கள் மக்களை சென்றடைந்ததற்கு இக்கூட்டமைப்புகளும், வெளியில் இருந்து கொடுக்கப்பட்ட ஆதரவுகளும் காரணமாக அமைந்தது தெரிய வருகிறது.

சுயஉதவிக்குழுக்கள் மற்றும் அதன் கூட்டமைப்புகளினால் ஏற்பட்டுள்ள தாக்கங்கள்:

சுயஉதவிக்குழுக்கள் மற்றும் வங்கிகளோடு தொடர்புகள் ஏற்படுத்தப்பட்ட திட்டங்கள் குறித்து மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகள் மூலம் தெரிய வருவது என்னவெனில், இது உறுப்பினர்கள் மத்தியில் சேமிப்பு பழக்கத்திலும், வருமானம் ஈட்டுவதிலும், கடன் பெறுவதில் பயனடைவதிலும், உடல் ஆரோக்கியத்திலும், உணவிலும் மற்றும் குடும்பத்தினரின் கல்வி அறிவு அந்தஸ்திலும் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களை உருவாக்கியுள்ளது என்பதே. ஐமராடா மற்றும் ஏ.பி.எம்.ஏ.எஸ் நிறுவனத்தால் உருவாக்கப்பட்ட சுய உதவிக்குழுக்கள் குறித்து மேற்கொள்ளப்பட்ட மதிப்பீட்டின் மூலம் சுயஉதவிக்குழுக்களின் உறுப்பினர்கள் ஏழைகளாக இருந்தாலும் அவர்களின் வாரந்திர மற்றும் மாதாந்திர சேமிப்பு சிறிய அளவில் தொடங்கி நாளடைவில் அவர்களின் சேமிப்பானது பெரிய தொகையாக மாறியுள்ளது தெரிய வருகிறது. குழுக்கள் உறுப்பினர்களின் சேமிப்பை கணிசமாக பயன்படுத்தி அதன்மூலம் வருமானம் ஈட்டி உறுப்பினர்களுக்கு கடன் சேவையை வழங்கியுள்ளது. உள்ளூரில் கடன் கொடுக்கும் நபர்களை நம்பியிருக்கும் நிலைமை குறைந்து, கந்துவட்டிக்குக் கடன் கொடுப்போர் மத்தியிலும் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களாக கடன் வட்டி விகித குறைப்பும், கொடுக்கும் கடனுக்கு ஈடாக பத்திரம் கேட்டுபெறும் போக்கும், கடன் வசூல் செய்தலில் ஒரு மிதமான அணுகுமுறையும் காணப்பட்டது. உறுப்பினர்கள் இன்னும் உள்ளூர் கடன் கொடுப்பவர்களை நம்பியிருந்தாலும் தொடர்ச்சியாக அவர்களிடம் கடனுக்காக அடிமையாக இருக்கும் போக்கு இப்போது இல்லை.

ஏ.பி.எம்.ஏ.எஸ் நிறுவனம் ஆந்திராவில் உள்ள வங்கித்தொடர்போடு உள்ள சுயஉதவிக்குழுக்களுக்கான உதவி திட்டத்தில் நடத்திய தொடர் ஆய்வுகளின்படி குழுக்களில் மூன்று பகுதி உறுப்பினர்களின் வேலைவாய்ப்பை பெருக்கிக் கொண்டுள்ளது தெரிய வருகிறது. அவற்றின் அறிகுறிகளாக அவர்களின் உணவிற்காக செலவிடும் தொகை அதிகரித்திருப்பதிலும், கல்வித்தரம் உயர்ந்திருப்பதிலும், அவர்களின் உடல் ஆரோக்கியம் மேம்பட்டிருப்பதின் வாயிலாக தெரிய வருகிறது. உறுப்பினர்களின் கடன்சுமையானது பெருமளவு குறைந்துள்ளது.

சுயஒழுங்குமுறைகளின் தேவைகள்:

கூட்டமைப்புகளின் மேல் நடத்தப்பட்ட ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் கூட்டமைப்புகள் அமைக்கப்பட்டு செயல்படுத்தப்பட்டு வருவதால் அவைகள் பொருளாதார அளவுகோலை உருவாக்கவும், உற்பத்தி மற்றும் பட்டுவாடா செலவினங்களை குறைக்கவும், மதிப்பு கூட்டுத் தொழில்நுட்ப சேவைக்கான வாய்ப்புகள் உருவாகவும், ஏழை மக்களின் வாழ்க்கை தரம் உயரவும் உதவியுள்ளது தெரிய வருகிறது. இருப்பினும் வாழ்வாதாரங்கள் தொடர்பான பணிகளை மேற்கொள்வதில் தொலைநோக்கு சிந்தனையும், தொடர் திறன் வளர்ப்பு பயிற்சிகள் அல்லது திறன் மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் தேவைப்படுகிறது. இந்தப் பின்னணியில் ஏ.பி.எம்.ஏ.எஸ் ன் ஆய்வு (2007 ல் உருவாக்கப்பட்ட இந்திய அளவிலான சுயஉதவிக்குழுக்களின் கூட்டமைப்பு) தெரிவிப்பது என்னவென்றால் இந்த சுயஉதவிக்குழுக்களின் கூட்டமைப்பு மாதிரியானது இன்னும் பயணித்து அதன் கடன்

சேவை முறைகளை விரிவுப்படுத்தி, மற்ற நிதி நிறுவனங்கள், வங்கி அமைப்புகள் ஆகியவற்றோடு இணைந்தும், தனது சொந்த நிதியை பயன்படுத்தியும் நிலைத்த வாழ்வாதார முயற்சிகளை உருவாக்குவதில் ஈடுபட வேண்டும் என்பதாகும். அதற்கு தேவைப்படும் வசதிகளை கருத்தில் கொண்டு பார்த்தால் இக்கூட்டமைப்புகள் வாழ்வாதார மேம்பாட்டுப்பணிகளை மேற்கொள்ளும் அமைப்புகளோடு இணைந்தோ அல்லது புதிய துணை நிறுவனங்களை உருவாக்குவதும் தேவையாக உள்ளது.

வாழ்வாதாரச் செயல்பாடுகளை வளர்த்தெடுப்பது நிறுவன ரீதியான மாற்றத்திற்கு மாற வேண்டிய போக்கை நம்பியுள்ளது. இதில் பொருத்தமான உள்கட்டுப்பாட்டு முறைகள், தரங்கள், கட்டுப்பாட்டு முறைகள், வியாபார செயல்பாடுகளுக்கு சட்டபூர்வமான நிறுவன கட்டமைப்பை கொண்டு வருதல், உள்ளாட்சி நிர்வாகம் மற்றும் வெளிப்படத்தன்மை தேவைப்படுகின்றன. இவைகளைக் கொண்டு வருவதற்கு கூட்டமைப்பிற்கு பலமான சுய ஒழுங்குமுறைகளும், கண்காணிப்பு உத்திகளும் தேவைப்படுகின்றன. கூட்டமைப்பு மற்றும் சுயஉதவிக்குழுக்கள் செயல்படும் விதம் குறித்த உண்மையான தகவல்களை கொடுப்பதும், முறையான நிர்வாக மேலாண்மையும், ஆபத்துக்களை குறைத்துக் கொள்ளும் நடவடிக்கைகளை எடுப்பதும் சுயஒழுங்குமுறைகளுக்கு முக்கிய தூண்களாக கருதப்படுகின்றன. மேலும் இது மற்ற பங்குதாரர்களான வங்கி மற்றும் நிதி நிறுவனங்கள் மத்தியில் நம்பிக்கையை கூட்டி அதன்மூலம் கூடுதல் நிதியை பெறுவதற்கு வழிவகுக்கும்.

2007 ஆம் ஆண்டு கிராம புற ஏழ்மையை ஒழிக்கும் சமூக அமைப்போடு இணைந்து ஏ.பி.எ.ஏ.எஸ் நிறுவனம் ஜெர்மனி நாட்டின் டீ.ஆர்.வி உதவியோடு தொடங்கப்பட்டது. முதல்கட்ட திட்டமானது ஆந்திர மாநிலம், நிஜாமுதீன் மாவட்டத்தில் உள்ள 6 மண்டல்களை உள்ளடக்கிய காமரெட்டி பகுதியில் உள்ள சுயஉதவிக்குழுக்கள் மற்றும் அதன் கூட்டமைப்புகளோடு இணைந்து ஸ்வயம் நியந்தரன் உத்யமம் என்ற அமைப்பை உருவாக்கியது. சுய ஒழுங்கு முறைகளை கொண்டு வருவதில் ஏ.பி.எம்.ஏ.எஸ் அமைப்பின் முயற்சிகள் ஆரம்ப கட்டத்தில் இருந்தாலும், அது பல படிப்பினைகளை வழிநடத்துபவர்களுக்கும் பெண்களுக்கும் அளிக்கின்றன.

சுய ஒழுங்குமுறையின் கூறுகள்:

சுய உதவிக்குழுக்கள் மற்றும் சுயஉதவிக்குழுக்களின் கூட்டமைப்புகளில் சுய ஒழுங்கு முறைகள் தேவைப்படுவதன் ஒட்டுமொத்த நோக்கமே, சுயஉதவிக்குழுக்களின் உறுப்பினர்கள் அவர்களின் திட்டங்களை, அளவுகோலை அவர்களே தீர்மானித்துக் கொள்வது, அதனை மேலாண்மை செய்வது மற்றும் அதன் மூலம் சுய உதவிக்குழுக்களின் உறுப்பினர்கள் பயன்பெற்று அதனை தொடர்ந்து வெற்றிகரமாக நடத்த வேண்டும் என்பதுதான். சுய ஒழுங்குமுறைகளின் குறிப்பிடத்தக்க நோக்கங்களாக இருப்பது உறுப்பினர்களின் பொருளாதார மற்றும் சமூக வளர்ச்சி மேம்படுத்துவது மற்றும் நிலைத்த ஜனநாயகத்தன்மை கூடிய சட்டப்பூர்வமான நிறுவனங்களை உருவாக்குவதும் தான். சுயஒழுங்குமுறைக்கான அழுத்தம் என்பது சுய உதவிக்குழுக்களின் உறுப்பினர்கள் மற்றும் இதர பிரதிநிதிகளின் திறமைகளை பல்வேறு மட்டங்களில் கீழ்

குறிப்பிடப்பட்டுள்ள முக்கிய நிலைகளில் வளர்த்து சுய ஒழுங்குமுறைகளின் நோக்கங்களை அடைவதாகும். அவைகளாவன:

- போதிய அளவு தரமும், விதிகளும் (உள் மற்றும் வெளி அளவில்)
- அனுமதிக்கப்பட்ட பொது கணக்கு வைத்தலும், பதிவேடுகள் பராமரித்தலும்
- சிறந்த உள்கட்டுப்பாட்டு நிர்வாக மேலாண்மை முறைகளும், ஆபத்துக்களை கட்டுப்படுத்தும் முறைகளும்.
- பகுதி வாரியாக அறிக்கைகள் கொடுப்பதும், கண்காணித்தலும், தகுதிப்படுத்துதலும்.
- கட்டாய கூட்டுறவு தணிக்கை செய்வது.
- பின் தொடர்பணிகளில் ஈடுபடுவது.
- நிறுவன ரீதியான பாதுகாப்பை உருவாக்குவதும், காப்பீடுகள் செய்து வைத்தலும்.
- நிதி சம்பந்தமான ஒழுங்குமுறை நிறுவனங்களுடன் ஒழுங்குமுறைகள் மற்றும் மேலாண்மை கடமைகளை நிர்வகிக்க தொடர்புகள் வைத்திருத்தல்.

நிறுவனமும் மேலாண்மை முறைகளும்:

சுயஉதவிக்குழுக்களின் உறுப்பினர்களும், சுயஉதவிக்குழுக்களின் கூட்டமைப்பும் சுய ஒழுங்குமுறைகளின் தேவையை உணர்ந்துகொண்டு, அதற்கான தங்களின் விருப்பத்தை வெளிப்படுத்துவதும், சுயஒழுங்குமுறைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதில் தங்களின் விருப்பத்தை காண்பிப்பது மிகவும் தேவையானதாகும். (ஏ.பி.எம்.ஏ.எஸ் நிறுவனத்தால் உருவாக்கப்பட்ட சுய உதவிக்குழு இயக்கத்தின் நிலைத்த தன்மைக்காக உறுப்பினர் கட்டுப்பாடு மற்றும் தற்சார்பு அமைப்பு). எனவே கீழ்க்குறிப்பிடப்பட்ட அணுகுமுறை இந்த முயற்சியை துவக்குவதற்கு பரிந்துரைக்கப்பட்டது. சுய ஒழுங்குமுறைகளை கொண்டு செல்ல கூட்டமைப்பின் நிர்வாக உறுப்பினர்கள் அடங்கிய ஒருங்கிணைப்புக்குழு அமைப்பது. இந்த குழுவானது முக்கியமாக சுய ஒழுங்குமுறைகளை வளர்த்தெடுப்பதும் அதற்கான உத்திகளை உருவாக்கும் பணிகளிலும் ஈடுபடும். இந்த ஒருங்கிணைப்புக்குழுவானது நிர்வாகக்குழுவிற்கு உட்கட்டுப்பாட்டு முறைகளை உருவாக்குவதற்கும், முக்கிய செயல்திறன் தரங்களை முடிவு செய்வதற்கும், செயல்பாடுகளை திட்டமிடுவதற்கும் ஆலோசனை வழங்கும். இந்த ஒருங்கிணைப்புக்குழுவிற்கு தொழில்நுட்ப நிறுவனங்களின் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய ஆலோசனைக் குழு ஒன்றும் அமைக்கப்படும். இந்த ஆலோசனைக்குழுவானது தேவையின் அடிப்படையில் பயிற்சி திட்டம், பயிற்சி கையேடுகள் தயாரிப்பு, திறன் மற்றும் அறிவு வளர்ச்சி சம்மந்தமான பயிற்சிகளை அளிப்பதும், கல்விச்சுற்றுலாவிற்கு ஏற்பாடுகள் செய்வதும், சுய தணிக்கை மற்றும் ஆய்வுகள் மேற்கொள்வதிலும், உள் ஆதாரங்களை மேம்படுத்தி நிதி திரட்டுவதிலும், சட்ட பூர்வமான விஷயங்களைக் கையாளுவதிலும் உதவிபுரியும். மேலும் இந்த ஆலோசனைக் குழுவானது சுய ஒழுங்குமுறைகள் குறித்த ஆவணங்களை தயார்செய்து அவற்றை ஒருங்கிணைப்புக்குழுவிடம் கொடுத்து அதனை விவாதிக்கவும், முடிவுகள் எடுக்கவும் அவற்றிற்கு ஒப்புதல் பெறுவதற்கும் உதவும்.

பயிற்சிகள்:

நிர்வாக குழுவானது, ஒவ்வொரு கூட்டமைப்பிலும் சில சுயஉதவிக்குழு உறுப்பினர்களை அடிப்படை பயிற்சிக்கு தேவைப்படும் வகையில் வழிநடத்துநர்களாக அடையாளம் காணும். இவர்கள் பதிவேடுகள் பராமரிப்பிலும், சுயஉதவிக்குழுவின் பிரதிநிதிகளாகவும், ஆண்டுத்திட்டங்களை வகுப்பதிலும், தேர்வு முறைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதிலும் பயிற்றுவிக்கப்படுவார்கள். இந்த வழிநடத்துநர்கள் களத்தில் சென்று பயிற்சியளிக்கும் சமயங்களில் ஆலோசனைக்குழுவின் பிரதிநிதிகளும், கூட்டமைப்பின் பிரதிநிதிகளும் அங்கு சென்று அவர்களுக்கு அவர்களின் பணிநிமித்தம் தேவைப்படும் உதவிகளை அளிப்பார்கள்.

இந்த வகையில் துணை மாவட்ட அளவில் உள்ள கூட்டமைப்புகளில் உள்ள பல்வேறு மட்டங்களின் பிரதிநிதிகள் கணக்கு படிவங்களை புரிந்துகொள்ளவதிலும், அறிக்கைகளை கண்காணிப்பதிலும், உள் மற்றும் வெளித் தணிக்கைகளிலும், உறுப்பினர்கள் தேர்வு முறைகளிலும் என பல்வேறு விஷயங்களில் பயிற்றுவிக்கப்படுவார்கள். இக்கூட்டமைப்பின் பணியாளர்களும் குறிப்பாக பதிவேடுகள் பராமரித்தல், வட்டி விகிதங்களை கணக்கிடுதல் மற்றும் அறிக்கை சமர்ப்பிக்கும் முறைகள் போன்றவற்றில் பயிற்சி பெறுவர்.

ஒவ்வொரு கூட்டமைப்பிலும் சில உறுப்பினர்கள் வழிநடத்துநர்களாக தேர்வு செய்யப்பட்டு அவர்கள் கிராம அளவில் நிதி குறித்த கல்வி மையங்களை நடத்துவதற்கான பயிற்சியை பெறுவர். இந்த வழி நடத்துநர்கள் பல விஷயங்களில் பயிற்சியளிக்கப்பட்டு நிதி சம்பந்தமான கல்வி மையங்களை நடத்துவர். இதில் பயிற்சிபெறும் உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொரு சுயஉதவிக்குழுவிற்கும் 2-3 நாட்கள் நிதி சம்பந்தமான கல்வியை கொண்டு சென்று உறுப்பினர்களுக்கு குடும்ப அளவிலான வாழ்வாதார திட்டங்களை வகுப்பதிலும், சுயஉதவிக்குழுக்கள் மட்டத்தில் தேர்தல் முறைகளை திட்டமிடுவதிலும் என பல்வேறு விஷயங்களில் பயிற்சியளிப்பார்கள்.

நிதி திரட்டுதல்:

பொதுவாக, சுயஉதவிக்குழுக்களும், அதன் கூட்டமைப்புகளும் அவற்றின் நிதியை சுய ஒழுங்குமுறையின் அடிப்படையில் தங்களின் ஆண்டு சந்தா மற்றும் சேவைக்கட்டணங்கள் பெற்று நடத்தி வருகின்றனர். அதுவே இறுதியான சுய ஒழுங்குமுறையின் அடிப்படையில் சுதந்திரமாகவும், வெளியிலிருந்து எந்த இடையூறும் தவிர்க்கப்படும் வகையில் இலக்காக வைக்கப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும், நிறுவனத்தை உருவாக்குவதற்கும், பயிற்சி அளிப்பதற்கும், சரியான ஒழுங்குமுறைகளை உருவாக்குவதற்கும் வெளியில் இருந்து நிதி உதவி தேவைப்படுகிறது.

முடிவுரை:

சுய ஒழுங்குமுறைகளை கொண்டுவருவதற்காக ஏ.பி.எம்.எஸ் எடுத்துள்ள முயற்சிகள் இன்னும் ஆரம்ப கட்டத்திலே இருந்தாலும், அது வழிநடத்துநர்களுக்கும், பெண்களுக்கும் பல படிப்பினைகளை கொடுத்துள்ளன. சுயஉதவிக்குழுக்கள் மற்றும் அதன் கூட்டமைப்பின் எதிர்காலம் என்பது அதன்

உறுப்பினர்கள் முழுவதுமாக ஒட்டுமொத்த அமைப்பில் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொண்டு, பொறுப்புக்களை எடுத்து செயல்படுவதிலும் தான் உள்ளது என்பது தெளிவாக தெரிகிறது. மேலும் தெளிவாக தெரிவது என்னவென்றால், பெண்கள் முழுப்பொறுப்பை எடுக்கவும், அதனைத் திறன்பட செய்து முடிப்பார்கள் என்பதும் தான். இது பின்னொரு சமயத்தில் நடப்பதைக் காட்டிலும் விரைந்து நடைபெற வேண்டுமானால், வழிநடத்தும் பொறுப்பில் உள்ள நிறுவனங்கள் தங்களின் நேரடி தொடர்புகளை இன்னும் குறைத்துக் கொண்டு, இந்த இயக்கத்தில் சம்மந்தப்பட்ட உறுப்பினர்கள் முழுவதுமாக பங்குபெறவும், அது தங்களுடையது என்று சொந்தம் கொண்டாடும் வகையிலும், குறிப்பாக உறுப்பினர்களின் அதிகப்பட்சமாக கட்டுப்பாடு மற்றும் உரிமையை வளர்க்க வழிவிட வேண்டும். ஆகவே உருவாக்கப்படும் அமைப்புகளில் கீழிருந்து மேலான அணுகுமுறைக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து பெண்கள் தாங்களாகவே திட்டங்களை வடிவமைக்கவும், நடைமுறைப்படுத்தவும் மேலாண்மை செய்யவும் வழி செய்ய வேண்டும்.

மூலம்: லீசா இந்தியா ஜூன் 2010, வால்யூம் 12 இதழ் 2.

எஸ். ராமலெட்சுமி

அசோசியேட் துறைத்தலைவர் (தரம் மற்றும் உறுதி),
ஏ.பி.எம்.ஏ.எஸ்

பிளாட் எண். 2பி, சாலை எண். 2

பஞ்சாரா ஹில்ஸ்

ஹைதராபாத் - 500 004

மின்னஞ்சல்: shagateway.in; srama@apmas.org

இணையதளம்: www.apmos.org

துணை நின்ற நூல்கள்

- ஹான்ஸ் டீட்டர் சீபல், ஏ.பி.எம்.ஏ.எஸ்: சுய உதவி வங்கியின் ஆய்வில் தரத்தை உறுதிப்படுத்துதல், ஜூலை 2006.
- மைராடா, சிறு அளவிலான நிதியுதவியையும் மையங்களின் மூலம் செயல்படுத்துதல்
- சி.எஸ் ரெட்டி, சுய உதவிக்குழு: சிறு அளவிலான நிதியுதவிக்கான முதல் கல் - பெண்களின் திறன் வளர்ப்பு மற்றும் சமுதாய உத்திரவாம், ஏ.பி.எம்.ஏ.எஸ்
- இந்தியாவில் சிறு அளவிலான நிதியுதவியின் நிலை: 2009-10

வெள்ளத்தோடே வாழ்வது

உள்ளூர் சமூகத்தின் எதிர்கொள்ளும் தகவமைப்பு உத்திகள்

கியாக்

வேளாண்மை மட்டுமல்லாது மக்களின் வாழ்க்கை மற்றும் வாழ்வாதாரங்களில் பெரும் விளைவை ஏற்படுத்தும் வெள்ளம் போன்ற அசாதாரணமான சூழ்நிலைகளை சமாளிக்க, உள்ளூர் மக்கள் எப்போதுமே அறிவுப்பூர்வமான வழிமுறைகளைக் கண்டுபிடித்து வைத்துள்ளனர். பல நூற்றாண்டுகளாகவே இந்த இயற்கை பேரிடர் தருணங்களில் தங்களை அதற்கேற்ப பழக்கி கொள்ளவும், அதனை சமாளித்து எதிர்கொள்வதற்கு ஏற்ற வழிமுறைகளை உருவாக்கி வெள்ளச் சூழ்நிலைகளில் எப்படி வாழ்வது என்பதை கற்றுணந்துள்ளனர்.

கிழக்கு உத்திரப்பிரதேசத்தின் புவியியல் அமைப்பு முறையே அந்த பகுதி இயற்கையிலேயே வெள்ளத்திற்கு அடிக்கடி பலியாகும் அமைப்பை பெற்றுள்ளது. பரவிக்கிடக்கும் டிராய் பகுதி முழுவதுமே நேபாள மலைத்தொடர்களில் இருந்து உருவாகும் பெரிய ஆறுகள் அனைத்தும் அளவுக்கு அதிகமாக தகவமைப்புகள் கொண்டவை. நேபாளத்தில் அதிக அளவுமழை பொழியும் போது அங்கு உள்ள ஆறுகளின் நீர்மட்டங்கள் திடீரென உயர்ந்துவிடும். மலைப்பகுதியில் அதிக வேகத்தோடு வரும் தண்ணீர் சமமட்ட பகுதிகளை அடைந்து பின்னர் அந்தப்பகுதியில் பரவி வேகம் குறைந்து விடும். இது தாழ்வான பகுதி நிலங்கள் கொண்ட பூர்வன்சல் பகுதிகளை அடையும் போது நீர்ப்பிடிப்பு தன்மை அந்நிலங்களில் அதிகரிப்பதால் வெள்ளம் போன்ற பிரச்சனைகள் ஏற்பட்டுவிடும். பருவநிலை மாற்றங்கள் நிகழும் போது இந்தப் பிரச்சனை இன்னும் அதிகமாக இருக்கும்.

பூர்வன்சல் பகுதிகளில் கடந்த சில பத்தாண்டு காலங்களில் வெள்ளத்தின் சீற்றமும், அது நிகழும் எண்ணிக்கையும் அதிகரித்த வண்ணமே உள்ளது. அதாவது ஒவ்வொரு 3-4 வருடங்களுக்கு தொடர்ச்சியாக வெள்ளத்தினால் பாதிக்கப்பட்டு வருகிறது. சில பகுதிகளில் வெள்ளம் என்பது தொடர் நிகழ்வாகவும், வருடந்தோறும் நடைபெறுவதால் அங்குள்ள மக்களின் வாழ்வாதாரம் வெகுவாக பாதிக்கப்பட்டு வருகிறது. வெள்ளம் பாதிக்கும் பகுதிகளில் வசிக்கும் மக்கள் இந்தப் பருவநிலை மாற்றத்தினை எதிர்கொள்ள சக்தி படைத்தவர்களாகவும் உள்ளனர்.

உண்மையில் கிழக்கு உத்திரப்பிரதேசத்தின் பருவநிலை கடந்த சில வருடங்களாகவே தொடர்ச்சியாக மாற்றங்களை சந்தித்து வருகிறது. உதாரணத்திற்கு தற்போது சாதாரணமாக இருக்கும் தட்பவெப்ப நிலையானது 45 டிகிரி செல்சியஸ் அளவில் இருக்கும். இது நீண்ட நாட்களுக்கு அதாவது கோடை முழுவதும் இருக்கும். இந்த தட்ப வெப்ப நிலையானது மலைகளில் உள்ள பனி சிகரங்கள் உருகி ஆறுகளில் நீர்மட்டங்கள் உயர்வதற்கு காரணமாகின்றன. அதே வேளையில் பருவமழை பெய்யும் காலங்களிலும் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் ஏற்படும். மழை பொழியும் நேரங்களும் முன்கூட்டியே தீர்மானிக்க முடியாததாக இருக்கின்றன. முன்பெல்லாம் ஆகஸ்ட்-செப்டம்பர் மாதங்களே வெள்ளப்பெருக்கு ஏற்படும் காலங்களாக இருக்கும். ஆனால் இப்போது நிலைமை அப்படியில்லை. 2007 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதத்திலே கடுமையான மழையும் திடீர்

வெள்ளப்பெருக்கும் ஏற்பட்டதன் காரணமாக மற்றும் வெள்ளத்தை எதிர்கொள்ள ஏற்ற முன் ஏற்பாடுகளை செய்ய போதிய கால அவகாசம் இல்லாமல் அவர்களின் உயிருக்கும், உடமைகளுக்கும் பெருத்த சேதத்தை விளைவித்தது. கிழக்கு உத்திரப்பிரதேசத்தின் பெரும்பாலான பகுதிகள் வெள்ளத்தினால் தொடர்ந்து பாதிக்கப்படுவது மக்களின் வாழ்வாதாரத்திற்கு பாதிப்பு ஏற்படுத்துவது மட்டுமல்லாது, உளவியல் ரீதியாக மக்களின் மனதில் ஆழமாக தாக்கத்தை உருவாக்கி விடுகிறது. பருவமழைக்காலங்களில், வெள்ளத்திற்கு இலக்காகும் பகுதிகளில் வசிக்கும் மக்கள், வெள்ளம் வருவதற்கு முன்பே சோர்வடைந்து விடுகின்றனர். அரசுகளாலும், வளர்ச்சி நிறுவனங்களாலும் நிலைமையை சரிசெய்ய முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டாலும், அவை துயர் துடைக்கும் மற்றும் குறுகிய கால நடவடிக்கைகளாக உள்ளன. இதன் விளைவாக மக்களின் பிரச்சனைகளுக்கு நீண்டகால தீர்வுகள் கிடைக்காமலும், எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் வெள்ளத்தை எதிர்கொள்வதற்கு மக்களின் திறமைகளை வளர்த்தெடுப்பதில் சாதகமான விளைவுகளை ஏற்படுத்த முடியாமலும் போய் விடுகின்றன.

பல நூற்றாண்டுகளாக உள்ளூர் மக்கள் வெள்ளம் தொடர்பான பிரச்சனைகளை கையாளுவதிலும், சமாளிப்பதிலும் தங்களின் சொந்த வழிமுறைகளை கடைப்பிடித்து வந்துள்ளனர். இந்த வழிமுறைகளும், தொழில்நுட்பங்களும் உள்ளூருக்கு அதாவது அந்த குறிப்பிட்ட பகுதிக்கு பொருத்தமாகவும், வெளியில் இருந்து எந்த உதவியையும் பெறாமலும், இயற்கையிலே அறிவியல் பூர்வமாகவும் இருக்கின்றன. இந்த வழிகளும், முறைகளும் அம்மக்களின் வாழ்க்கை முறையை அந்த பகுதிக்கு ஏற்றவாறு உருமாற்றியும், அவர்களின் எதிர்கொள்ளும் ஆற்றலை பலப்படுத்தும் வகையிலும் அமைந்திருந்தது. இன்று அந்த மாதிரியான சமூகத்தின் எதிர்கொள்ளும் ஆற்றல் வெள்ளம், நீர் தேங்கிநிற்பது மற்றும் பருவகால மாற்றங்களினால் ஏற்படும் விளைவுகளை சமாளிக்க மிகவும் முக்கியமானதாக பார்க்கப்படுகிறது.

உள்ளூர் எதிர்கொள்ளும் உத்திகளை ஆவணப்படுத்துதல்:

பருவநிலை மாற்றங்களை சமாளிக்க உள்ளூர் மக்களால் உருவாக்கப்பட்ட அல்லது பின்பற்றப்பட்ட எண்ணற்ற வழிமுறைகள் உள்ளன. சில நிறுவனங்களால் உருவாக்கப்பட்ட தொழில்நுட்பங்களும், வழிமுறைகளும் பரிசோதிக்கப்பட்டு அப்பகுதியின் பொருத்தத்திற்கு ஏற்ற

வகையில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மேலும் உள்ளூர் சமூகத்தால் வெள்ளப்பெருக்கு ஏற்படும் போது சமாளிக்க பல வழிமுறைகளும், தொழிற்நுட்பங்களும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. அந்த வழிமுறைகள் உள்ளூர் அளவில் உருவாக்கப்பட்டு நீண்டகாலம் செயல்படுத்தப்படும் வந்துள்ளது. இப்பகுதியில் பணிபுரியும் “கியாக்” என்ற தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனமும், அதனுடன் இணைந்து பணிபுரியும் மற்ற 20 நிறுவனங்களும் இணைந்து 100 வகையான செயல்முறைகளை ஆவணப்படுத்தியுள்ளது.

ஆவணப்படுத்தப்பட்ட அனைத்து விதமான செயல்முறைகளும் ஒட்டுமொத்தமாக உரைக்கும் உண்மை என்னவென்றால், மக்கள் வேளாண்மை தொடர்பாகவும், வேளாண்மை அல்லா செயல்பாடுகள் தொடர்பாகவும் அவ்வழிமுறைகளை வெள்ளம் வருவதற்கு முன்பு செய்ய வேண்டியவை என்ன? வெள்ள பாதிப்பின் போது செய்ய வேண்டியவை என்ன? மற்றும் வெள்ளம் வடிந்தபின் செய்ய வேண்டிய செயல்பாடுகள் என்ன என்பதை வகைப்படுத்தி வைத்துள்ளனர் என்பதே. வெள்ளம் வருவதற்கு முன்பே பயிர் அறுவடையை முடித்துவிட எண்ணற்ற செயல்முறைகள் மக்களுக்கு உதவியுள்ளன. பொதுவாகவே இவை சூழலுக்கு பொருத்தமான ரகங்களை பயிர் செய்வதும், பயிர் செய்யும் காலத்தை சற்று முந்தியே துவக்கிவிடுவதுமாகும். மற்றொரு வழிமுறையானது பேரிடருக்கு தங்களை தயார்படுத்திக் கொள்வதாகும். இவற்றில் உணவு மற்றும் தானிய உத்திரவாதத்தை உறுதிப்படுத்த தானிய மற்றும் தீவன வங்கிகளை உருவாக்கி வைத்தலும், வெள்ளத்தினால் ஏற்படும் பேரழிவுகளின் தாக்கத்தை குறைக்க மக்கள் அனைவரும் கூட்டாக நீர் வழிந்தோடும் சிற்றோடைகளில் உள்ள புதிர்களை அகற்றி துப்புரவு செய்தல் போன்றவை அடங்கும். இதன் காரணமாக வெள்ளத்திற்குப் பிறகு மக்கள் அதன் தாக்கத்தில் இருந்து மீண்டெழுந்து சாதாரண வாழ்க்கையை நடத்திச் செல்வதற்கு ஏற்றவாறு தயார்படுத்திக் கொள்ள முடிகிறது. சரியான பயிரையும், இரண்டு குறுகிய காலப் பயிர்களை அறுவடை செய்வது மூலம் வெள்ளத்தினால் ஏற்படும் இழப்பீடுகளை ஈடு செய்யலாம்.

இக்கட்டுரையில் மக்கள் எப்படி பேரிடர் காலங்களின் போது தங்களை தயார்படுத்திக் கொள்கின்றனர் என்பதை இரண்டு விதமான அனுபவங்கள் மூலம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

அனுபவம் 1: நீர் வரத்துகளை பலப்படுத்துதல்:

அம்பா பஞ்சாயத்து தாரு என்ற பழங்குடி மக்கள் அதிகமாக உள்ள பார்டியா, விஷ்ணுபூர் மற்றும் பாகிசூரி என்ற கிராமங்களை உள்ளடக்கியது. இந்த கிராமங்கள் 3 திசைகளில் காடுகளாலும், வடக்கு திசையானது காய்ரவா ஆற்றினாலும் சூழப்பட்டுள்ளன.

அம்பா பஞ்சாயத்தின் (மிகின்புர்வா வட்டம், பாராய்ச் மாவட்டம்) ஓரை நால்லா மழை நீரை மலைப்பகுதிகளில் இருந்து கொண்டுவருவதால் வேளாண்மைக்கு தகுந்த மையமாக இருப்பினும், பருவமழைக்காலங்களில் வெள்ளப்பெருக்கு ஏற்பட்டு அப்பகுதி முழுவதும் நீர் தேங்கி பயிர்களை அழித்துவிடுகிறது. நீர் வரத்துகளில் எந்த பராமரிப்பு இல்லாத சூழ்நிலையில் அருகே உள்ள நிலங்களில் இருந்து மண் அரிக்கப்பட்ட நல்லாக்களில் கொட்டப்படுவதால் நீர் வரத்துகள் அடைக்கப்பட்டு சற்று அதிக மழைக்குக்கூட நீரை உள்வாங்காமல் நிரம்பி வழிந்தோடி விடுகிறது. எனவே ஒவ்வொரு வருடமும் மூன்றில் ஒரு பங்கு நிலப்பரப்பு

நீர்வரத்து வாய்க்கால் சரிப்படுத்தப்படும் பணி மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

வெள்ளத்தினால் பாதிக்கப்படுகிறது. இதனால் நெல் மற்றும் சோளப்பயிர்கள் முழுவதுமாகவும், ராபி பருவ பயிர்கள் (கோதுமை, பட்டாணி, கேசா, மசூர் பருப்பு) போன்றவற்றை விதைப்பது பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறது.

இப்பிரச்சனையை சமாளிக்க பாரதீய மானாவ் சமஜ் கல்யாண் சேவா சன்ஸ்தன் (பாரைச்) என்ற அமைப்பு மக்களை திரட்டி அடிக்கடி ஆலோசனை நடத்தி இப்பிரச்சனைக்கு தீர்வு காண உள்ளூர் அளவில் தலைமையேற்கும் அமைப்புகளை உருவாக்கும் பணியில் ஈடுபட்டது. இந்த அமைப்பு உள்ளூர் மக்களுக்கு தேவையான தகவல்கள், தொடர்புகள் போன்றவற்றை அளித்து கிராம அளவில் திட்டமிடல் மற்றும் பணி உத்திகளை மேற்கொள்வதற்கு அழுத்தம் கொடுக்க குழுக்களை உருவாக்கும் வேலைகளில் ஈடுபட்டது.

இதன் விளைவாக, தற்போது ஒவ்வொரு ஆண்டும் மே மாதத்தில் பார்டியா கிராமத்தில் இருந்து 50 விவசாயிகளும், விஷ்ணுபூர் கிராமத்தில் இருந்து 150 உழவர்களும், பாகிர்பூரி கிராமத்தில் இருந்து 95 உழவர்களும் கூட்டாக ஒன்றிணைந்து அவரவர் பகுதிகளில் உள்ள நல்லாவை சுத்தப்படுத்தி பராமரிக்கும் பணிகளில் ஈடுபட ஆரம்பித்தனர். இம்முயற்சியினால் தண்ணீர் வழிந்தோடாமல் நல்லாவில் உள் சென்று ஓடி, பிரதான ஆற்றில் கலப்பதனால் காரீப் பயிர்களுக்கு எந்த சேதமும் ஏற்படாமல் காக்கப்படுகிறது. மேலும், ஜூன் மற்றும் ஜூலை மாதங்களில் இந்த நல்லாக்களே முக்கிய நீர் ஆதாரங்களாக இருக்கிறது.

முன்பெல்லாம் மக்கள் தங்களின் உழைப்பை அவர்களின் பங்களிப்பாக செய்து வந்தனர். இருப்பினும் கடந்த 5 வருடங்களாக இந்த ஒழுங்குமுறைகளில் சில மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளது. யாரேனும் தங்களின் உடல் உழைப்பை அளிக்க இயலாதவர்களாக இருக்கும் பட்சத்தில் அவர்கள் ரூ 60 ஐ தங்களின் பங்களிப்பாக செலுத்த வேண்டும். இந்த பணம் நல்லாவை பராமரிக்கும் செலவினங்களுக்கு பயன்படுகிறது. இதற்கு பணம் பற்றாக்குறையாக இருக்கும் பட்சத்தில் இதர பங்களிப்புகளில் இருந்து பூர்த்தி செய்யப்படுகிறது. அதே வேளையில் பணம் அதிகமாக இருக்கும் பட்சத்தில் சமூக நிகழ்வுகளுக்கு பயன்படுத்தப்படுகிறது. இதுபோன்ற கூட்டுச்செயல் பாடுகளினால் மக்கள் மத்தியில் நல்லெண்ணம் மற்றும் ஒற்றுமை ஏற்படவும், மக்களுக்கு தற்சார்பு பண்புகளை வளர்த்தெடுப்பதற்கும் உதவுகிறது.

வெள்ளத்தோடே வாழ்வது

அனுபவர் 2: காற்றோட்டம் ஏற்படுத்த ஆழமான உழவு

ரோகின் மற்றும் பாஸ்மானியா ஆறுகளுக்கு இடையே உள்ள ரகுநாத்பூர் என்ற கிராமம் வெள்ளம் மற்றும் வறட்சிக்கு இலக்காகும் கிராமமாகும். வெள்ளப்பெருக்கினால் ஆறுகளில் இருந்து வழிந்தோடி வரும் நீரோடு மண், மற்றும் மண் களிகள் பயிர் செய்யும் நிலங்களில் பரப்பப்படுவதால் எந்த சாகுபடியும் அங்கு செய்யமுடியாத சூழல் உருவாகிறது. தண்ணீர் தேங்கி நிற்பதும், மண்ணில் ஈரப்பிடிப்புத்தன்மை இருக்கும் காலம் அதிகரிப்பதாலும், அடுத்த பயிர்சாகுபடி செய்யும் காலம் தாமதமாவதுடன் விதைகள் முளைக்கும் திறன் பாதிப்பதற்கு காரணமாக அமைந்து விடுகின்றன.

காலம் செல்ல செல்ல இது நிலத்தின் வளத்தையும், ராபி பருவ சாகுபடியையும், மக்களின் வாழ்வாதாரத்தையும் வெகுவாக பாதித்து ஆற்றின் கரையோரம் உள்ள 30-35 வேளாண் குடும்பங்களை மிகுந்த துன்பங்களுக்கு உள்ளாக்கி அவர்களை வேளாண் தொழிலையே விட்டுச்செல்லும் அளவிற்கு நிர்பந்தித்தது. இதன் விளைவாக நிலங்கள் தரிசாகவும், அவற்றில் களைச்செடிகளும், மற்ற தாவரங்களும் அளவுக்கு அதிகமாக வளர்ந்தன.

வெள்ளத்திற்கு இலக்காகும் பகுதிகளில் ஆழமான உழவை மேற்கொள்வது ஒரு பொருத்தமான நில மற்றும் நீர் மேலாண்மை முறையாக பார்க்கப்பட்டது. இப்படி ஆழமான உழவை மேற்கொள்வதால் வெள்ளத்தில் அடித்துவரப்படும் சத்துக்கள் நிறைந்த வண்டல் மண் நிலத்தின் உள்ளே தக்கவைப்பதும், மண்ணின் ஈரப்பதத்தை பராமரிப்பதும் எளிதாகிறது. களைச்செடிகள் மற்றும் இதர செடிகள் அழுக்கி உழப்படுவதால் நிலத்திற்கு கூடுதல் சத்தும், மண்ணில் காற்றோட்டத்துளைகள் ஏற்பட்டு பொலபொலப்பு தன்மை அதிகரிக்கிறது. வெள்ளத்திற்கு பின் செய்யப்படும் உழவின் மூலம் மண்ணை புரட்டிக் கொடுப்பதால் மண்ணின் ஈரப்பதம் குறைந்து அடுத்தப்பயிரை சரியான நேரத்தில் விதைப்பதற்கு உதவுகிறது. இருப்பினும் மணல் அதிகமாக படிந்துள்ள சமயங்களில் உழவு மேற்கொள்வது அவ்வளவு எளிதான காரியமல்ல.

ரகுநாத்பூரில் உள்ள ஸ்ரீ பிரபு என்பவரின் மகனான ஸ்ரீ மோகிட்டுக்கு சொந்தமான 1.5 ஏக்கர் நிலத்தில் அவர் தொடர்ச்சியாக பொருளாதார இடர்பாடுகளை சந்தித்து

வந்தார். 2000 ஆம் ஆண்டு விகல்ப் காரணமாக காரிப் பருவ பயிரை விதைப்பதற்கு முன் தனது நிலத்தை மே மற்றும் ஜூன் மாதத்தில் 3 முறை ஆழமாக உழுதார். அவரது நிலங்கள் 9 செ.மீ ஆழத்திற்கு உள்ளூர் கலப்பை கொண்டு இரண்டு முறை உழப்பட்டு பின் காயவிடப்பட்டன. ஜூன் மற்றும் ஜூலை மாதத்தில் மீண்டும் ஒரு முறை அவரது நிலம் உழப்பட்டு அதன் பின் நெல் விதைகள் விதைக்கப்பட்டன. அது கடினமான வேலையாக இருந்தாலும் கோகிட் அதனை செய்து முடித்தார். களை எடுப்பதில் சேமிக்கப்பட்ட பணமும் உழைப்பும் இரண்டு முறை உழவதற்கு ஏற்பட்ட செலவினங்களை ஈடுகட்ட உதவியது.

50 டெசிமல் நிலத்தில் மொகிட்டால் 5 குவிண்டால் நெல் மகசூலை பெற முடிந்தது. அது அன்றைய சந்தை விலைக்கு கணக்கிடப்பட்ட போது ரூ. 2500 ஆக இருந்தது. மிக முக்கியமாக, அந்த மகசூலானது ஆறு உறுப்பினர்கள் கொண்ட அவரது குடும்பத்தின் 3 மாத உணவு உத்திரவாதத்திற்கு உதவியது. வெள்ளம் பாதித்த பகுதிகளில் ஆழமாக உழவது கடினமாக இருந்தாலும் தனக்கு திருப்தியளிப்பதாக மொகிட் கூறினார். இந்த தீவிரமான வேலையிழுக்கும் பணியை ஒவ்வொரு ஆண்டும் கடைபிடிக்கும் பட்சத்தில் 1 1/2 மடங்கு மகசூல் கூடுதலாக கிடைக்கும் என்வதை அவர் உறுதியாக நம்புகிறார்.

இது கோராக்கூர் சுற்றுச்சூழல் செயல்பாடு குழுவினால் தயாரிக்கப்பட்ட “வெள்ள காலங்களை எதிர்கொள்வதில் சமூக அளவில் உள்ள திறமைகள்” என்ற 43 வகையாக செயல்முறைகள் கொண்ட புத்தகத்தில் இருந்து எடுக்கப்பட்டதாகும். இதன் நிஜ வடிவம் இந்தி மொழியில் ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ள 100 விதமான செயல்முறைகள் கொண்ட புத்தகத்தில் உள்ளது.

மூலம்: லீசா இந்தியா செப்டம்பர் 2010, வால்பூம் 12 இதழ் 3.

கியாக்

224, புர்தில்பூர், எம்.ஜி கல்லூரி சாலை,
தபால் பெட்டி எண் 60,
கோராக்கூர் - 273 001,
உத்திரப்பிரதேசம்,
இந்தியா.